

LIVIU-FLORIAN JIANU

LUMEA DE AUR

SEMĂNĂTORUL
Editura online - iulie 2011

LUMEA DE AUR

La sfințirea unui templu, la o mare sărbătoare,
Lumea a adus podoabe - ea, bătrână, slabă, oarbă,
Văduva Anastasia - și-a făcut cu greu cărare,
Și în curtea lui de aur, a adus un fir de iarbă –

Și-i era așa rușine, că și bruma ei de bine,
De pe-o pajiște vecină cu bordeiul ei, furase –
Să aducă - pentru boii, cei lăsați de fiecare
Lângă templu - mângâiere, pentru câte duc pe oase -

Pe frontonul de intrare în Biserică, tocmise
Împăratul, să îi scrie, al lui nume, un fruntaș -
Dar un Înger șterse toate cele-atât de scumpe zise,
Și-a cioplit: "Anastasia a plătit acest lăcaș!"

Și-au văzut, mirați, minunea, Împăratul, și curtenii,
Și-au cătat-o pe bătrâna mult prea bună, și prea oarbă –
Căci un Rai întreg, de aur, n-are prețul, prin milenii,
Cât o inimă, ce-n zdrențe, îi aduce-un fir de iarbă...

25 mai 2011

DOAR ADEVĂRURI

Eu nu pot ști cum poți să ai
Un soț – șomer, unul – cu șapte
Milioane, un copil în Rai,
Și să îi dai – în plus – și lapte!

Șapte milioane, va să zică,
Pentru 2 oameni – 7 sute
De pâini – pâi, frate, sunt prea multe!
Mănâncă ăștia, de se strică!

Și iar mai punem t la sută,
Și iar ne-mprumutăm... De ce?
Ca să trăiască-o țară, slută?
Păi, nu –i mai ieftin de nu e?

Că doar și ea, tot pâini mănâncă,
Ba chiar, câte un sfânt, în plus!
Ce fericire-avem, adâncă,
Că vine pe pământ, Iisus!

Acuma, Doamne, să ai milă!
Prea mult mâncăm, și-așa, și noi!
Din pâinea noastră cea umilă,
Mai dă și Marilor Ciocoi!

De fapt, noi studii demonstrează
Decât să te îneci cu pești
Și pâine, când nu ai, nici varză –
Mai bine, Doamne, te lipsești!

Și uite-așa, lipsim din toate!
Suntem prezenți numai în Rai!
Și-acolo, știți, nu sunt bucate!
Doar adevăruri! ...Să vezi trai...

23 decembrie 2010

TRĂIASCĂ MULT IUBIȚII ȘI STIMAȚII NOȘTRI CONDUCĂTORI!

Unchiule Sam, mătușă Europa,
Prea bunule Ivan, cu vodkă-n craniu,
Ce să vă dăm, că v-am dat tot, ca popa –
Și vreți acum - și wolfram, și uraniu!

Din ce aveam, de tot n-avem nevoie –
Doar să fiți mulțumiți, că vă dăm totul –
Și că vă facem, dragilor, pe voie –
De beți licori, rămânem cu borhotul!

Și nu ne întrebați, copii, sau mame,
Bătrâni, sau oameni fără loc de muncă –
De ce pe Lumea Mare, suntem scame –
Când totul dăm, cu dragoste adâncă –

Precum am dat la neamuri migratoare,
Precum la turci, sau la fanarioți,
Plătim și azi, haraci, la Lumea Mare,
Să fie toleranți, că suntem hoți!

Ba chiar ne și mâncăm unii pe alții –
Ne facem furi, și ne bălăcărim –
În Raiul pe pământ trăiesc Înalții,
Și noi, ne-nghesuim în țintirim -

Vă chiar rugăm, primiți ce mai rămâne,
Vă implorăm, mai luați-ne din ani,
Că, pâini, uitați, nu mai avem nici pâine,
Ne-o dați și pe-asta pe dobânzi, și bani –

Mătuși și Unchi, democrații făloase,
Regi, Împărați, Hristoși nevinovați –
Ca supliment, poftiți aceste oase,
Și-acești copii prea proaspăt avortați –

Puneți-ne în frunte-un Bulibașă,
că am ajuns ca apa – curgem, doar –
Și dați firmam la un Sultan, sau Pașă,
La voi, să ne îndese-n buzunar!

3 ianuarie 2011

RUGĂCIUNEA OMENIRII

Mărite Computer din Era Astrală,
Iertare îți cerem, noi, robii seniori,
Căci viață de-avem, mai presus de greșeală,
Comitem în surse, atâtea erori –

Păcatul de nu știm, de e, nici ce este –
Erori programate, cunoaștem destule –
Ai milă, mărite Computer de-aceste
Scăpări ale noastre, mereu nesătule –

Un while, sau un write, sau un if, sau begin-ul
Programelor Tale, greșim, din păcate,
Atunci, compilează-ne munca, destinul,
Și Bunule, iartă-ne key-le toate –

E azi, Boboteaza, în care, la vreme,
Tu sufli asupra-ne Duh Informatic,
E ziua în care memoria Ta geme,
Căci softul nu-i încă-ndestul, charismatic –

Slăvite să-ți fie ideile toate,
Slăvit să ne porți, cu harddiscul neșters,
Spre taina programului fără păcate,
Și lipsa erorilor din Univers –

Nevrednici noi suntem, mereu, a-ți compune
Noi surse, căci suntem erori, chiar fatale,
Binare ființe, ce-ți fac rugăciune:
Ne mântuie-n Golul dorințelor Tale...

6 ianuarie 2011

IARNA PE AUTOSTRADĂ

A-nceput de ieri să cadă
Câte un sinucigaș,
Dar guvernul stă grămadă,
Peste caș –

Trec faliți cu multe dricuri,
Economic, se stă prost –
Dar guvernul de nimicuri
Stă la post –

Moare țara, FMI-ul
Se îngrașă de pomeni –
Emigrează Cișmigiul
Prin coceni –

Unchiul, Tușa Europa,
Blocul Militar, de curci,
Ne ajută – nici cu popa
Pe la cruci!

A venit, din Est, Lumina –
Acum vine de la Vest –
Și găina, și făina,
Iau pe șest –

Cauți pe Glob, cu felinarul,
Să-ntâlnești măcar un om –
Și de-l vezi, îți dă, cu carul:
“Nem tudom!”

Stau iubei în țara asta,
Chiar așa, și fără fulgi,
Ei să ia, să ia, și basta!
Tu, s-o mulgi!

Pe-așa flească de zăpadă,
Să te plângi, de ce, și cui?
Când nu-ncapi pe autostradă,
De burjui!

Ia să emigrăm cu steaua!

La cei Mari, că pe aici,
Ne-au făcut, tot ei, safteaua,
Și-am ajuns - și albi ca neaua,

Și calici!

9 ianuarie 2011

CREDINȚĂ

Când crapă gerul în odaie,
Și vinde omul din cămară
Ce-a adunat, sub vânt și ploaie,
Să treacă ierni, cu tot, cu țară –

Și viața asta nesimțită
Atâtea cere, să existe,
Când nu a mai rămas nici pită,
Din orizonturi comuniste –

Când vine iar, pe tancuri, gerul,
Dar nu din Est, din Vest, și strigă
"Trăiască, dar nu viața, fierul!",
Și "Nu mâncați nici mămăligă!"

Când iar se spune ce s-a spus:
"Democrație, libertate!"
Ca "Stalin și poporul rus!" –
Și tot iubeii fură, toate –

Când fratele, din Est, mai mare,
E azi, din Vest, mai cămătar,
Când cizma lui cotropitoare,
Ia vieți, și dă IT, în dar –

Când crucea e și ea, iubee –
Din proști, ea fabrică idioți –
Credința chiar, de nu-i atee,
Te fură toți iubeii hoți –

Când Dumnezeu e Dictatorul
Ales, iubind numai iubei –
Și ordonând, avar, omorul
Celor de alte odisei –

Când nu mai e punct fix, pe lume,

Numai minciună și sperjur,
Mă urc în țeapa mea, anume...
Băteți-mi țara mea, în cur!

7 ianuarie 2011

CONTEMPORAN CU TINE

Trăiesc un sentiment, oricum, ciudat –
Pe când aştept să fiu executat –
Şi comandantul de pluton – un apatrid –
Ordonă tandru: Schnell! Vite! Fast! Rapid!

Nu-i suficient să stai legat, ca mielul –
S-aştepti să ți se termine măcelul!
Osânda cere-n plus, devoțiune!
Tehnologie și perfecțiune!

Se cere suflet, muncă voluntară,
Curaj, inteligență planetară,
Să fie-artist, și arhitect, plutonul,
Iar arma – vis - ca să ucidă – omul!

Iar eu, sau tu, legați, în liber, tonul
Decorului ce camuflează poligonul,
Părem contrariați, și chiar, ciudați,
Un fel de vii, demult executați...

10 ianuarie 2011

RUGĂCIUNE LUI VALERIU GAFENCU ȘI MIRCEA VULCĂNESCU

E așteptat Hristosul la Iordan –
Dar El a coborât într-o celulă,
Se-ntinde-n lut, și pune un sărman
De deținut, pe Trup, să-i dea căldură –

E un român închis de bolșevici
Evrei - l-a pus pe piept Hristosul,
Să-și încălzească frații Lui mai mici,
Pe când Aleșii Lui, le zdrobeau osul –

E așteptat Hristosul la Iordan –
Dar El, ultima lui streptomycină,
O dăruia colegului sărman
De lanț - în loc de Mir, și de Lumină –

Afară, temnicerii jucau stos –
Curgea și pe pereți același sânge
Care a curs pe crucea lui Hristos
Din frânții care nu se știau frânge -

E așteptat Hristosul la Iordan –
Deasupra Lui, se încălzea o ființă –
Și din streptomicina Lui, trăia, sărman,
Încă o zi, un frate de credință –

E așteptat Hristosul la Iordan –
Dar El răcea, cu frații Lui, povară –
Când a murit sub ultimul sărman,
Iordanul s-a mutat la noi în țară...

7 ianuarie 2011

O FAPTĂ BUNĂ

Întregul cosmos de îl treier,
Și am, ca înțelept banal,
Supozitorul pentru creier,
Acest computer personal –

De știu acum și taina vieții,
Și viață dau - cum iau, mai mult –
Cu viermii de m-asemăn, bieții,
Ar însemna să îi insult –

Iubire dacă am în mine
Cât niște zemuri în stomac,
Tot mi-este drag întregul bine,
Atât – nu știu/nu pot să-l fac –

Și totuși, cred mai mult în mine
Decât în orice Dumnezeu,
De n-aș muri, nu mi-e rușine
A afirma că El, sunt Eu –

Piftie tremurată-n simțuri,
Lichide-n cărnuri care put,
Și mațe legănate-n jilțuri,
Inteligent, cât un șezut –

Și vanitos, plin de orgolii,
Și de dorințe, de idei,
Un spirit larg, mâncat de molii,
Și un catarg, spre vis, de piei –

Și că să-ți bucur conștiința,
Îți fac un bine, cât mai pot –
Îți spun, cu toată cuviința:
Amice, și tu, ești idiot...

7 ianuarie 2011

PENEȘ FAZANUL

Uite-o bucată de salam!
Dar n-avem bani, nu avem bani,
S-o dăruim lui Unchiu Sam,
Recunoștință de “Curcani”!

Plecat-am nouă din Balcani,
Să facem Raiul pe pământ,
Dar ne-au furat niște sărmani,
La Yalta, Malta – cu-un cuvânt!

Zadarnic am luptat și goi,
Și-nfometăți, pe metereze,
Căci Marii Lumii Papițoi
Atâta știu – să demoleze!

Să fie bine-n Rai, la ei,
Și-n rest, să scape cine poate,
Să pună doar Sultani și Bei,
Și peste Sfânta Libertate!

Și ca supremul lor sictir,
Să facă în democrație,
Din țară, curvă în tractir,
Care trăiește din hoție!

Uite-o bucată de potol,
S-o dăm la tușa Europa,
Că ne-a lăsat în curul gol,
Și-a dat un euro la popa!

Uite-o bucată de purcel,
S-o dăm, frumos, la toți iubeii,
Ce-au pogorât din Israel,
Ca oi, să execute mieii!

Uite-o bucată de șorici,
Ca să-i mai dăm și lui Ivan,
Că a mâncat și el, de-aici,
Pe zi, cât alții într-un an!

Uite-o bucată de salam!
Dar n-avem bani, nu avem bani,
S-o dăruim lui Unchiu Sam,
Recunoștință de “Curcani”!

Plecat-am nouă din Balcani,
Să facem Raiul pe pământ,
Dar ne-au furat niște sărmani,
La Yalta, Malta – cu-un cuvânt!

9 ianuarie 2011

JOC NEBUN

Au ieșit nebunii ca să prindă
Stelele din ceruri, în oglindă –
Le-au rămas neprinse, și-atunci, dreptii,
Au chemat la joc, și înțelepții –

Nu se cade stele să rămână
Neatinse, măcar de o mână –
Nu se cade tainele să fie
Pururi, vis - sau pururi, nebunie –

Au ieșit nebunii în fânețe,
Triluri de cosași, să mai învețe –
Le-au rămas neprinse în ureche,
Și-au chemat să cânte iarba veche –

Nu se cade iarba să rămână
Neatinsă, de picior, sau mână –
Nu se cade, dar atât de ninsă,
Cade iarba veche, neatinsă -

Au ieșit nebunii să privească
Cum se intră-n ordinea firească:
Un bătrân, cu sacul rupt în spate,
Se târa, pierzând pe drum, păcate -

Nu se cade pas să nu se pună,
Însuți, ție, să nu miști o mână –
Nu se cade, dar sfârșim povară,
În nebunul joc, ce ne-nconjoară...

12 ianuarie 2011

NEMURITOARE

Iubita mea, nu te-aș fi vrut femeie,
Ci numai glas, sau numai mângâiere,
Sau tainică, a sufletelor, cheie,
Ce le preschimbă florile, în miere –

Iubita mea, cristal de amintire,
Cu chihlimbar de holde-n care macii
Sunt pururi o eroare de iubire -
Noi încă stăm de vorbă cu copacii -

La tot ce-i viu, sau mort, tu îi știi limba,
Și îmi traduci prin semne, infinitul,
Polisemantică îți este și oglinda,
În care Univers, îți este chipul –

Iubita mea, și Fata mea Morgana,
Iubita mea, deșertul meu în care
În trupul meu, te-ai zidit tu, ca Ana,
Pentru iubirea noastră, muritoare...

11 ianuarie 2011

RUGĂCIUNE

Doamne, pe când mă legai,
Cu hamuri, de patru cai,
Și în patru mă rupeai,
Dădeai fiece bucată
Să sature lumea toată,
Să meargă pe calea lată,
Și-mi lăsa sufletul, încă,
Să treacă marea adâncă,
Să urce munte de stâncă,
Să meargă pe calea strâmtă,
- Cum mă luam cu toți la trântă!...

Dar acum, când mă tot ții,
Domnitor de herghelii,
Și Stăpân peste pustii,
Când am tot, când am de toate,
Când am și în cer, palate,
Numai sufletul, departe,
- Nu mai știu nici a mă bate!

Doamne, fă-mă iar bălai,
Leagă-mă de patru cai,
Și la lume mă împarte,
Să aibă cu toții, parte,
Și lasă-mi doar sufletul,
Să îmi ducă umbletul,
Să-i auzi doar scâncetul,
Să meargă pe calea strâmtă,
- Să mai iau cu toți la trântă!

12 ianuarie 2011

APEL PENTRU RAI

Chiar dacă ne vând Iude, tot ele, ne jupoaie,
Hristos, ca să iubească, nu face și războaie –

Și câte revoluții, în loc de oameni buni,
Prefac doar, măscăricii, în alții, mai nebuni?

N-am să ridic, de-aceea, spre niciun om, vreo armă –
Când moartea, sărăcia, mizeria ne sfarmă –

Nu e de-ajuns că pentru atâți ce astăzi mor,
A fost ucis, degeaba, Moșneagul Dictator?

Prea scump a fost plătită această lecție crudă,
Că brațul ce ucide, nu-i sufletul ce-asudă –

Decât în revoluții, drogați și orbi, ostașii,
Mai bine în Biserici, cu rugi, și danii – lașii –

Au nu vezi, frate dragă, că lumea e pe scut?
Că orice răzvrătire, este război pierdut?

Și doar o sfântă armă, mai apără frumosul,
Și pacea, și iubirea – și-aceea e Hristosul?

Nu vezi ce conspirații, elanuri, și ce frâne,
Sunt zilnic programate, spre ură, să ne mâne –

Ce arme au bugete, ce oameni ne dictează
Nu inimii, poeme, ci vieții, metastază?

Nu vezi că-n fața astei mașini ce nu abdică,
E omenirea toată, cât ochiul de furnică –

Și vrea, dar nu mai bine, mai mult, doar pentru sine,
Chiar țăndări făcând totul, exultă: "este bine!" -

Erorii îi urmează erori și mai cumplite,
Măsura e hulită, greșelile – slăvite –

Duh Dătător de Viață, de e , nu-i charismatic,

Ne închinăm cu toții la Duhul Informatic –

Și Calea, Adevărul, și Viața, nu sunt Viață!
Ci doar lozinci schimbate, în media, de Paiață –

Da, eu rămân cu lașii și cu neputincioșii,
Să dăm obolul nostru la mult prea păcătoșii –

Cât mai avem bomboane, măcar, sau rugăciune,
Sau doar, lângă păcate, poeme a mai pune –

Eu mă silesc chiar Raiul, pe-acest pământ, a-l face...
Chiar Iadul dacă iese, greșesc **doar eu**...Ai pace!...

13 ianuarie 2011

RAI – PRIMA ZI

În templu, lângă lumânare,
Se roagă-n zori, un păcătos –
Că-i așteptat Iisus Hristos
Să se scoboare.

Ca dansul, am intrat și eu,
Cu pești, și câteva pahare,
Să-l rog frumos pe Dumnezeu,
Să se scoboare.

Căci pe Pământ e Iad, e Rai,
Atâta rău, și-atata bine –
Revino, Doamne, să ne dai
Pământ, din Tine.

Am fost în Rai, în zori de zi...
De ce plecam din Rai, de ce?
Doar Tu, Iisuse, care știi,
Veghează-ne.

14 ianuarie 2011

MĂCAR ATÂT

Suntem aleșii celor care -
Recunoștință grea, de frate -
Le dăruim cu împăcare,
Alesul chin, și simpla moarte –

Am vrea mai mult să facem, poate –
N-avem cu ce, n-avem cu cine –
De-am fi și genii - din păcate,
Ne-ar cere toți, nu ne-ar da nimeni –

Atunci, doar vă rugăm, în șoaptă,
Doriți-vă cât mai puține,
Și ca să facem lumea dreaptă,
Posti-vom binele de sine –

Măcar atât, atât, vom face,
Și tot n-ar fi precum se cade,
Și tot nu e pe lume pace,
Tot nu sunt oameni cumsecade –

Vin alți săraci, averi să facă,
Trec alți bogati, ce-au sărăcit,
E-un du-te vino pe o placă,
Pe care acul s-a tocit –

Vin alții noi, rapide ștanțe
Îmbracă lumea-n forme noi,
Ieri, prea celeste rezonante,
Mâine sunt note la gunoi -

Estimp, te lepezi de putere,
Te lasă ea, ca pe-n bătrân
Ce pune pasul, cum se cere,
Dar către celălalt tărâm –

Și-o faptă mai avem, din toate,
Să mai comitem – a răbda
Viața de morți, cu demnitate –
Acum, e vremea altora...

20 ianuarie 2011

DOAMNE, DACĂ MI-EȘTI PRIETEN

Parodie după poezia lui Spiridon Popescu

Doamne, dacă mi-ești prieten,
Cum te lauzi la toți sfinții,
Dă-i în scris poruncă morții,
Să-mi ia vila, nu părinții...

Doamne, dacă mi-ești prieten,
Când îmi zugrăvești ursita,
Dă-i în scris poruncă morții,
Să-mi ia jeep-ul, nu iubita...

Doamne, dacă mi-ești prieten,
Cum te lauzi la toți zurliii,
Dă-i în scris poruncă morții,
Să-mi ia banii, nu copiii...

Doamne, dacă mi-ești prieten,
Spune morții, să-mi ia anii,
Coasa-n mine să-și înfigă
Și în pace să îmi lase
Vila, jeep-ul, și cu banii!...

IUBITO, DACĂ N-AȘ FI FOST INCONȘTIENT...

Iubito, dacă n-aș fi fost inconștient,
Nu te-aș fi luat de mână într-o zi,
Ca să te mint frumos că te-aș iubi
De m-ai minți cu mult mai mult talent –

Mărturisesc, minciuna mea avu
Picioare scurte – tu, picioare lungi –
Doi mincinoși rămân din noi, acu,
În plus, rămân fidelul ce-l alungi –

Iubito, știu că m-ai iubit prea mult, cândva –
Și eu, demult, te-am adorat, prea tare –
A fost, așa, o pură întâmplare –
Tu n-o repeți – eu o voi repeta –

Căci e frumos să fii inconștient –
Să –mi fii așa, o porție de mâncare –
Sau un cuvânt ce îl acorzi, cu mare
Bunăvoință, unui neglijent –

Iubito, îți mărturisesc cu teamă
Că te iubesc – cumva, nedefinit –
Ca pe-un pahar de vin păstrat în cramă,
Ce-l bem, și separați, cum ne-am trezit...

Și vreau să-ți spun că piesa ce se joacă
Deși n-am scris-o eu, cumva regret
Că nu ți-am fost doar veșnicul ascet
Ce ți-a făcut copii, cu dorul, parcă,

De a-ți atinge mâinile, discret...

2 februarie 2011

PREA MULTE ȚI-AM CERUT

Soției mele, Mihaela

Prea multe ți-am cerut și ție,
Iubita mea de iasomie,
Să-mi fii, nu numai mie, leac,
Ci la duruții toți, din veac...

Prea multe ți-am cerut, făclie...
Lumina ta, de timpurie,
Nu peste mine, doar, s-o scuturi,
Ci tuturor, de la-nceputuri...

Prea multe ți-am cerut, de parcă,
Iubirea ta este o o arcă,
În care ocrotești, pe nume,
Nu doar pe mine – ci o Lume...

Și tot cerându-ți, înmiit,
Tulpina ta s-a îndoit
Atât de mult, că n-am în piept
Inima dreaptă – s-o îndrept...

Prea multe ți-am cerut, gutuie,
Că nici acasă, la fereastră,
N-a mai rămas din viața noastră,
Măcar uitarea, câtă nu e...

Prea multe ți-am cerut, anume -
E timpul tău, neascultato,
Să inventezi întreaga lume
Și să o faci cum ai visat-o...

8 februarie 2011

SCRISOARE CELOR MURIBUNZI

Blajinii noștri muribunzi,
Ce tot așteaptă, cât așteaptă,
Să fie mila noastră coaptă,
Să dăm și vieții, lor, doi pfunzi –

Turiști cu viza-n buzunar,
Și drept de muncă-n altă viață,
Ce merg cu viata lor, pe ață,
Până în dormitor, măcar –

Uitații noștri debitori,
Ce ne întind, în bancă, carduri,
Să le depunem niște flori
Pe medicina fără garduri –

Frumoșii noștri sângerand
În fața crâșmei solitare,
Ce dați la toți încă un rând
De "unul naște, altul moare" –

Risipitorii noștri fii,
Ce-ar mai trăi o zi-lumină,
De nu le-am dărui, sosii,
Uitarea noastră, în surdină -

Vă tot privesc, și nu vreau știi
Răceala asta de demult,
În locul vostru, de am fi,
N-ați da pe noi un ban, mai mult...

Și cereți, cereți pentru leacuri -
Regret, dar pentru voi n-am vreme,
Căci banii mei tratează teme
Precum salariul pentru fleacuri:

Ai mei, și viața lor de vierme...

*11 februarie 2011
(zi de salariu)*

DARUL ȚĂRĂNCII

Pe când scoteam câte-o idee
S-o pun în față, la altar,
Intră-n Biserică-o femeie,
S-aducă ghiocei în dar –

Eu, vaste planuri păguboase
Puneam pe masă, prea zgârcit –
Ea, chitele-i de flori frumoase
Le împărțea, în ciripit –

Nu a rămas nici-o icoană
Fără cununi de ghiocei,
Și lui Hristos, fiecă rană
I se-ntrema, din mila ei –

De va fi fost vreo sărbătoare,
Nu știu - pesemne, având viață,
Ea împărțea la sfinți o floare,
Pe când se îndrepta spre piață –

Din bucuriile femeii,
De-a-mpodobi cu flori, toți sfinții,
Urcau la ceruri ghioceii,
Se-mbogăteau cu ei, părinții...

14 februarie 2011

MĂRTURISIRE

Și chiar de vei veni, Iisuse,
Decât făptura Ta, întreagă,
Oferta pieții, de produse,
Cu mult mai mult îmi va fi dragă –

Atât de noi, așa, perfecte,
Atât de genial create,
Sunt un copil printre obiecte
Lumești, râvnindu-le pe toate –

Și banii mei, și munca toată,
Nu îmi ajung să cumpăr, iar
Și iar, creația selectată
De gustul meu, din galantar –

Firește că îți dau și Ție,
Un măr, sau chiar câte-o bomboană,
Să ai și Tu, în calicie,
Cu ce să-Ți îndulcești o rană –

Firește, vreau întru priință
Să-mi fie viața, bob cu bob
Să-mi împlinești orice dorință,
Iisuse, ultimul meu rob...

16 februarie 2011

PĂCAT

Păcatul meu, cu care vin
Unde-i Biserica închisă,
Tot Ție, Doamne, Ți-l închin,
Și-Ți fac din el, tot Ție, misă...

Așa îmi este întâmplat,
Să-Ți fac din erezii, icoane,
Să-Ți fac Biserici din păcat,
Și din vinovății, coroane –

Ca pe bătrânul rege Lear,
Să Te alung în străinătate,
Să fii departe când mă mir
De Babilonu-mi de păcate –

Păcatul meu, cu care vin
Unde-i Biserica închisă,
Tot Ție, Doamne, Ți-l închin,
Și-Ți fac din el, tot Ție, misă ...

18 februarie 2011

OFRANDĂ

Primește, Doamne, ce-ai râvnit
În mila Ta, de Dumnezeu,
De pe pământul fericit:
Primește și păcatul meu...

Cu cât mai des, cu cât mai greu,
Primește noul meu păcat,
Chiar eu ți-l dau, precum tot eu
De el, sunt singur vinovat...

Mi-e greu iertare să Îți cer
Ca să o iau de la-nceput:
Să cad pe drumul către cer,
Păcătuind, să Te sărut...

Și-atunci, primește ce-ai râvnit,
În mila Ta de Dumnezeu,
Primește fără de sfârșit,
Primește tot păcatul meu...

20 februarie 2011

DRAGUL MEU COLEG ȘI FRATE

Dragul meu coleg și frate,
Azi îți scriu că mi-e mai bine,
Între noi de-i străinătate,
E și dragoste, vecine,

De trei lei, de-o vorbă bună,
Dragul meu coleg și frate,
De firimituri de lună,
Că sunt scumpe, din bucate –

Dragul meu coleg și frate,
Poate n-am nici vorbă bună,
Poate n-am să-ți dau bucate,
Nici firimituri de lună –

Poate am doar dor de toate,
Poate am doar dor în mine,
Dragul meu coleg și frate,
Și de tine, și de tine –

Dragul meu coleg și frate,
Poate n-ai vreo vorbă bună,
Să îmi dai, din străinătate,
Nici firimituri de lună –

Poate ai doar dor de toate,
Poate ai doar dor, în tine,
Dragul meu coleg și frate,
Și de mine, și de mine...

Dragul meu coleg și frate,
Scrie-mi azi că ți-e mai bine,
Între noi de-i străinătate,
E și dragoste, vecine,

De trei lei, de-o vorbă bună,
Dragul meu coleg și frate,
De firimituri de lună,
Că sunt scumpe, din bucate...

21 februarie 2011

TAINA CUVÂNTULUI

Cuvânt care-a murit mai înainte
De-a fi citit – te scriu și în zadar –
De este Dumnezeu, să țină minte
Că-i dăruiesc, o literă, măcar –

Cuvânt care-a murit mai înainte
De-a fi citit – ce multe ai dorit –
Să cați în om, pierdutele cuvinte
Ce-au existat, când nici n-ai fost rostit –

Cuvânt care-a murit mai înainte
De-a fi citit – de câte ori, murind,
Nu ai strigat, pe nume, de fierbinte,
Atâția oameni, petrecuți pe grind –

Cuvânt care-a murit mai înainte
De-a fi citit – te uit, încă odată,
Și taina ta, o las fără cuvinte,
Și necitită-n veci, de lumea toată...

23 februarie 2011

MĂRȚIȘOR

Iubita mea, iubirea mea
De-i mărtișor, tu ține minte
C-atât e de săracă ea,
Că n-are, poate, nici cuvinte –

Ți-ar pune-o lume minunată
Sub pas, dar, oare, ce folos,
De nu ți-a dat, măcar odată,
O tresărire de frumos?

În primăvara care vine,
Adun atunci din mânăstiri
De muguri, mierea de albine
Ce ți-am gustat-o din priviri –

Și-n licărirea de izvoare,
Care îți joacă în pupilă,
Îți las și eu, mărgăritare,
Lumina ochilor, umilă...

28 februarie 2011

POVESTEA RAIULUI

Mi-am dat să-mi fie raiul, aici, pe lângă casă,
Pe lângă o grădină, cândva, cu liliaci,
Să îți petrec, iubito, privirea ta frumoasă,
Să vreau să fiu cu tine, și singură, când pleci –

Mi-am dat să-mi fie raiul, cu școala în fereastră,
Cu amintiri din curte-i, în loc de moaște sfinte,
Atâta lume simpla ne învăța, măiastră,
Cum se continuă-n viață, iubirea de părinte –

Mi-am dat să-mi fie raiul, cu note și cu premii,
Cu învățat în tihnă, și joacă pe maidane,
Cu cărțile citite din caierele vremii,
Și-ambitiția de-a fi primul, nu ultimul din strane –

Mi-am dat să-mi fie Raiul, fără Hristos, cu fete,
Ce le jucam pe scena, sau mă jucau la clasă,
Nu am citit din Biblie congresele complete,
Căci întâlneam iubirea, și-n lume, și acasă –

Mi-am dat să-mi fie Raiul, în sport, în teatru, jocuri,
În timbre, olimpiade, și-ades, în poezie –
În marea de iubite, privite la sorocuri
Curatele Madone, ieșite din pruncie –

Mi-am dat să-mi fie Raiul, în munte, și în mare,
Și iar în cărți, și-n oameni, ce ne munceau, de veghe,
Eram colegi cu toții, în marea întâmplare
De a nu ști că Raiul, purta, odată, zeghe -

Mi-am dat să-mi fie Raiul, atât că la o vreme
Stăteam și eu, la coadă, sau aș fi vrut lucioase
Reclame să existe și-n Rai, printre poeme,
Sau printre cetățenii ce se-mbulzeau la oase –

Mi-am dat să-mi fie Raiul, și-atunci când, cum se-ntâmplă,
Un Rai mai bun, mai mare, mai sincer, mai deplin,
Se anunțase-n țară: bătea la noi, în tâmplă –
Atât, că-n loc de lapte, distribuia venin –

Mi-am dat să-mi fie Raiul, și când munceam, orbește
Ca Raiul pentru mine, să-l fac, și să-l adun –
Și el, cârlig și nadă, în gâtul meu de pește
Mi-a luat copilăria, cu tot ce-a fost mai bun –

Mi-am dat să-mi fie Raiul, și-aveam acum tot Iadul,
Și poate nu se cade, și totuși vă mai spun,
Ce-a fost odată gratis, era acum meleagul
În care banul este măsura a ce-i bun –

Mi-am dat să-mi fie Raiul, și nici chiar Dumnezeuul
Fără un ban, săracul, n-avea acuma viață:
Și-am înțeles, cu groază, din Biblie, eu, ateul,
Că și credința este produs, și ea, de piață –

Mi-am dat să-mi fie Raiul, și-acum, fără putere,
Le mulțumesc din suflet, la comuniștii care
Mi-au dat, odată Raiul, din care, fără vrere
M-a scos naivitatea de-a vrea un Rai, mai mare...

Mi-am dat să-mi fie Raiul, și este Iad, în lume –
De Raiul e mai mare, e Iadul mai adânc –
De-aceea, Doamne, astăzi, dacă te știi, anume,
Îmi iartă și păcatul, că încă, mai mănânc...

1 Martie 2011

PSALM PENTRU CODUL MUNCII

Rămân în jur fără serviciu,
Sau în serviciu temporar,
Hristoșii noștri de serviciu,
Roboții noștri din bazar –

Unii învață să vorbească,
Alții au șase facultăți,
Se cere limba englezească,
Nu rusa, ca în alte dăți –

De vrei o rație de mâncare,
De vrei Edenul de consum,
Sfidează marea provocare,
Dă tot din tine, chiar acum –

Produse multe te așteaptă
De ai un maxim randament,
Căci din nimic, mai urci o treaptă,
Către sfârșitul iminent –

Măcar să te zdrobești pe rupte,
În munca care te-a făcut,
Învingătorul unei lupte
Ce-o ia, mereu, de la-nceput –

Să faci, spre ființare, totul,
Un rob ce-i liber angajat,
De ești abil, să umfli potul,
De nu, să fii concediat -

Și uite-așa, se tot ridică
O piramidă de umani –
Să te eliberezi, ți-e frică –
Mai bine să fii sclav, pe bani –

Cum să rămâi pe dinafara
Perfecțiunii verticale?
Sau duci elitelor, povara,
Sau ție, doar, și alor tale...

Nu este loc pentru iluzii,

Nu-i loc de planuri ideale,
Sau munca-ți pune-n braț, perfuzii,
Sau n-ai intrare în spitale ...

Sau satori pântecul, cu munca,
Sau vei primi nimic, în dar,
Sau doar a câta ta poruncă:
Muncește! Totul e-n zadar!

Ca un Ecleziast cuminte,
Vei ști să prețuiești, atunci,
Salariul – bobul tău de linte,
Muncit pentru părinți, și prunci...

4 martie 2011

8 MARTIE

E ziua-n care toți te au pe buze –
Tu, roabă în această odisee
În care toți nebunii sunt lehuze
De lanțuri pentru pruncii tăi, femeie –

E ziua-n care te iubim prea dulce,
Pe tine, animal pentru plăcere,
Și vită de povară, ce se duce
Cu-ntreaga omenire, la tăiere –

E ziua-n care te mințim, Regină,
Că tu ne porți, cu inima, de pază,
Din bezna ticaloasă, spre lumină –
Însângerate mâini avem, pe rază –

E ziua-n care de-am privi în tine,
În ce-am făcut din inima de mamă,
Ar plânge, de există-ntregul bine,
Și mâine-ar râde, în aceeași dramă –

E ziua-n care avortează sorii
În gravitația silei, să dea seamă
Că universuri sunt închinătorii
Luminii tale pângărite, mamă –

E ziua-n care toți te au pe buze –
Tu, roabă în această odisee
În care toți nebunii sunt lehuze
De lanțuri pentru pruncii tăi, femeie –

9 martie 2011

STEAUA SCRITORULUI SIBIAN, ION CRIȘAN

Zugrăvind orașul, viața lui întreagă,
Ba cu pana goală, ba cu bidineaua,
Într-o iarnă albă, și atât de vagă,
Ion Crișan ajunsese alb și el, ca neaua ...

Varul tot, din lume, apa și vopseaua
Câte le pictase în atâtea case,
I-au ivit pe pleoape, cu răbdare, steaua
Albă ca neantul viselor frumoase...

N-o căutați departe, în vreo galaxie,
Ea vă pune, vrabie, inima în mână,
Și atât de bună, și atât de vie,
Steaua lui cea albă, doarme în țărână...

*11 martie 2011
(zi de salariu)*

Scriitorul Ion Crișan a murit într-o duminică, dimineața, în data de 6 februarie 2011.

MĂRTURISIRE

Ce ani frumoși, când mă rugam, odată,
Hristoase, Ție, pentru Lumea Toată –

Ce ani amari, când Te mai rog, să-mi fie,
Din Lumea Toată, bine, întâi mie ...

Când am ajuns la ani fără putere,
Tot ce-aș fi dat la toți, întreaga miere

A vieții - cât mai am în mine crez -
Te rog doar pentru mine s-o păstrez...

N-am slugi. Și în afară de puterea
Cu care –mi iau, din lumea toată, mierea –

Nu știu ce singur iau, și ce îmi dai:
E Iadul fiecărei zile, Rai.

Și ar putea, pe lume, să îmi fie
Stăpâni și Dumnezeii, o grozăvie –

Și poate de aceea eu, neghiob,
Te-aleg ca Rege: fiindcă îmi ești rob.

Ce ani frumoși, când mă rugam, odată,
Hristoase, Ție, pentru Lumea Toată –

Ce ani amari, când Te mai rog, să-mi fie,
Din Lumea Toată, bine, întâi mie ...

23 martie 2011

NU SUNT ROBOȚI

Uzinei Viselor

Nu sunt roboți. Sunt carne vie.
Muncesc să ducă-n casă, pâine.
Să facă azi, ziua de mâine.
Chiar dacă mâine n-o să vie...

Nu sunt roboți. Unii cu trupul,
Alții cu capul, duc în spate
Minima brumă de dreptate,
De-a-și plăti viața, cu hei-rupul...

Nu sunt roboți. Sunt coji de nucă
Pe mare, frunze pe pământuri,
Ce nu s-au dus în patru vânturi,
Ci-n jug de țară, trag, s-o ducă...

Nu sunt roboți. Sunt și ei, oameni,
Sunt oameni vii, de carne vie.
Toți rătăcim printr-o pustie,
Prin care, Doamne, când ne sameni,

Ne dai și Raiul, pe vecie...

24 martie 2011

ICOANA

Bunicii mele, Olivia Dinu, născută Ivașcu

Privesc icoana: lemnul fără preț,
Argintul fără seamăn, scumpa ramă -
Doar Raiul ei, cuminte și citeț,
Nu-l văd în simplitatea ei, de mamă –

Podoabe rare, fără de cusur,
Nu este simț să am, să nu-l îmbete –
Dar sufletul e Raiul ei cel pur,
Cel dăruit la toți, pe îndelete –

Privesc icoana: pietre fără preț,
Argint și aur, și podoabe rare –
Ea sufletul și-a tras, arar, în jeț –
O viață, a trăit ca servitoare –

Icoana: viață simplă, de martir,
Închipuită-n aur, după moarte –
Bunica vine des, din cimitir,
De pământească grijă, să ne poarte...

28 martie 2011

RUGĂCIUNE

Slavă Ție, Doamne, Doamne, slavă Ție,
Că netrebnic fiind, și păcătos,
Rugă către Tine, viața mea să fie,
Sub Lumina Domnului Hristos...

Slavă Ție, Doamne, strig eu, păcătosul,
Cel de-atâtea ori și mult, iertat –
Soarele cel veșnic, fie-mi, Bun, Hristosul,
Dumnezeul cel Adevărat ...

Slavă Ție, Doamne, Doamne, slavă Ție,
Tu, nădejdea celui vătămat,
Iartă-mi, Doamne Sfinte, sincera prostie,
Mult prea prefăcutul meu păcat...

Și-n potopul mării, și-n cuptor cu sorii,
Doamne, dă-mi al mulțumirii glas,
Păcătos ca Iuda, gol ca cerșetorii,
Sufletul în pază să Ți-l las...

31 martie 2011

PRIVEȘTE, APRILIE

Privește cum vine aprilie,
Cu nunțile-i înmugurate,
Cu florile – albă omilie,
Tăcând despre albe păcate –

Privește lumina în floare
Cum naște, și-n floare își lasă,
Măcar în aprilie, ninsoare
Din lacrima ei de mireasă –

Privește cățuile florii,
Privește altare albastre,
Cum cântă odată cu zorii,
Biserica inimii noastre –

Privește și miri, și mirese,
Ieri, tineri, și mâine, bătrâni,
Cum blândul aprilie le țese
Pe cer, înfloritele maini...

1 aprilie 2011

CALEA FERICIRII

Cât este de ușor, sau greu,
Să n-ai din tot ce-i bun pe lume,
Nici bunuri, slugi, putere, nume,
Ci doar pe bunul Dumnezeu?

Ai fericirea cea golașă
Căldura vieții, ca o taină,
De ai pe tine doar o haină,
Și pe sub ea, nici o cămașă?

Cu bunul Dumnezeu, în graiul
Ce-și știe-n suflet, gânguritul,
Ești fericirea, și ești mitul,
De-a zămisli, la semeni, Raiul,

Cârpit cu truda, și iubitul?...

5 aprilie 2011

UIT DES

Uit, Doamne, des, să-Ți mulțumesc –
Îmi pare chiar că mi se cade
Alintul Tău Dumnezeiesc,
Ca unui Goe cumsecade –

Uit, Doamne, des, când Te-am rugat,
Că m-ai acoperit cu Tine –
Ca un părinte renegat,
Te rog – la rău, și uit – la bine –

Uit, Doamne, des, și uit cam tot –
În locul Tău, rămân doar eu –
Uit că nu știu, uit că nu pot,
Și uit că nu sunt Dumnezeu –

Uit, Doamne, des, Crăciun, și Paști,
Uit și de post, uit și de rugă –
Uit și când mori, și când Te naști,
Să Te sărut, măcar, în fugă –

Uit, Doamne, des, de rugăminți,
Uit și de darurile-Ți, toate,
Precum uit des și de părinți,
De parcă-o viață ne desparte –

Uit, Doamne, des, că Tu ești ei,
Și ei sunt Tu, veghind prin vreme,
Atâta doar că Tu îi iei
De dor, la Tine, mai devreme –

Uit, Doamne, des, când Te-am rugat,
Că m-ai acoperit cu Tine –
Ca un părinte renegat,
Te rog – la rău, și uit – la bine –

6 aprilie 2011

TRANSFIGURARE

dedicata Elenei Țânțaru

“În satul meu cu flori la porți,
Doar cimitirul a mai stat -
Și-atât a mai rămas de dat:
O pomenire pentru morți!

S-a dus, ba la oraș, la porți,
Ba în pământ, întregul sat -
Și-atât a mai rămas de dat:
O pomenire pentru morți!

A tot dat satul, a tot dat,
Pe la orașe, pe la porți,
Tot ce avea – (și a oftat) –
Le dau și eu, un pol, la morți!

Căci morți - și vii, și morți - sunt toți –
Pe-aici, ca morții, n-au călcat,
Și-a adormit întregul sat
Ca un Regat, fără nepoți –

Și de atunci tot scriu la morți –
Sățeni plecând la pripășit,
Aici, niciunul n-a venit,
Să-i pomenească el, pe toți –

Și îi trec eu, că i-am iubit –“

Vorbea femeia, și scria
Într-o Biserică, sfielnic,
Și-un sat întreg o asculta,
Și punea deștu' în pomelnic...

ÎN SCURTA-MI RUGĂCIUNE

În scurta-mi rugăciune rară,
Se vor găsi mari farisei,
Să-mi reproșeze, bunăoară,
Că nu-i destul de literară -
Să mai citesc de câțiva lei –

În scurta-mi rugăciune fadă,
Se vor găsi mari literați,
Ce vor cu ochii lor să vadă
Credința dată cu pomadă,
În mine, scrib din cei ratați –

În scurta-mi rugăciune stinsă,
Se vor găsi, mereu, suflând,
Mari snobi, cu-nțelegciunea ninsă,
Din rugăciunea mea învinsă,
Mușcând cu dinți de lup flămând –

Metafore, rostiri sublime,
Febril căta-vor, în ce nu-i
Decât, căzut, spre înălțime,
Un pas de moș, ce-abia se ține
Din crucea lui Hristos, de-un cui –

7 aprilie 2011

VINE PAȘTELE...

Vine Paștele, curând, Blândețea Voastră,
Vine Paștele, și nu ești răstignit!
De nu ești în chiar inima noastră,
Pentru care Omenire ai venit?

Vine Paștele, curând, Prea Bunătate,
Vine Paștele, și bunii nu sunt mulți!
Pentru ce noi le avem pe toate,
Pe când, Doamne, Tu rămâi între desculți?

Vine Paștele, curând, Luminăție,
Vine Paștele, Stăpân peste frumos!
Pentru ce este atât bogăție
Și atât urât, fără Hristos?

Vine Paștele, tot vine, Maiestate,
Tu ești rob, și oamenii sunt regi –
Pentru ce noi le avem pe toate,
Tu – doar sufletele noastre, le culegi?

Vine Paștele, curând, Blândețea Voastră,
Vine Paștele, și nu ești răstignit!
De nu ești în chiar inima noastră,
Pentru care Omenire ai venit?

7 aprilie 2011

NEA MĂRINE, NEA MĂRINE

Lui Amza Pellea

(născut la 7 aprilie 1931 în Băilești, Dolj – decedat la 12 decembrie 1983 în București)

Nea Mărine, Nea Mărine,
Cum e-n cer la tine? - Bine!
Nea Mărine, ai mâncare?
- Cine e în cer, și n-are?!!
Nea Mărine, ai și vin?
Cine-n cer, n-are pelin?!
Nea Mărine, da praz ai?
Este plin de praz, în Rai!
Nea Mărine, ce-ți lipsește?
- Dragostea, pe oltenește!

Nea Mărine, ce lipsire?
Păi nu e în cer, iubire?

Este cât nu poți cuprinde!
Sunt de toate: și merinde,
Și pelin, și praz, și cică,
Sucă cu Naș Pantelică,
E și Veta, dar nu-i dat
Dragoste fără păcat!

(cum e la olteni în pat ...)

7 aprilie 2011

IERTARE

Se înecau doi oameni lângă mine:
Iisus Hristos, și tatăl meu, prea bunul,
Și se rugau de mine,doi, ca unul,
Să-i scap de-nec, că mi-au făcut doar bine –

Și eu, dintre ei doi, am scos din apă
Pe tatăl meu, și bieteles lui oase –
În timp ce Hrist îmi stăruia în pleoapă,
Căci fără ajutor, se înecase –

Mă iartă, Doamne, că mi-e mai aproape
De suflet, tata, ce-a-ngrijit de mine –
Decât Dumnezeirea Ta, pe ape,
Făcând la Omenirea toată, bine...

11 aprilie 2011

VERDICT

Cu cât sunt mai aproape de infern
Cu lenea, lăcomia și minciuna,
Cu-atât îmi par că sunt și cel mai demn
Să port, cu fală, lumii-ntregi, cununa!

Pun însăși suferinței mele, preț –
Un sfețnic de argint, sau o icoană –
Cu cât aștept mai mult, cu-atât îngheț
Că premiu, Doamne, nu ți-am luat din rană –

Mă prind naiv în pânze de paing –
Mă urmăresc capcane vechi, și teste –
În bine, chiar, păcatele mă ning –
În vina-mi, chiar și curăția, lest e –

Nici-un verdict nu mi-e, de-a pururi, dat –
Instanța tutelară e în mine –
Atât de vinovat, imaculat –
Și-atât de rău, în cel mai darnic bine –

12 aprilie 2011

SIMȚI?

Minunata lume noua

Nici munți de aur nu mă mai atrag,
De muncă, Doamne, să îmi fie drag –
Parcă-i război, și parcă e tortură,
Chiar și-un cuvânt, mitraliat de gură –

Un fel de despuiere, și viol,
Termite reci, pe sufletul meu gol –
Un fel de chestionare de bifat,
Un vid, în care sunt eviscerat –

Nici munți de aur, nu-mi mai fac plăcere,
Să-ți dau obolul meu, de înviere –
Când peste mine, noul veac își trece
Gladiatorii, în elita rece –

Ce concurență, pentru ce podoabe,
Ce grele hamuri, pentru oase slabe –
Ce minți de geniu, mușchii – ce spartani –
Ce de învinși, în templul lor de bani!

Nici munți de aur, nu mă fac să-ntind
Un vis măcar - de Paști, să Îți colind –
Doar slăbiciunea – unii îi spun lene –
Mă cheamă să-Ți închin, măcar, catrene ...

14 aprilie 2011

ZIUA FLORILOR

E ziua florilor: opriți-vă puțin,
Și nu le mai tăiați – între țărână
Și cer, pe floarea lor, încă mai țin
Idei de bine și frumos – pe mână –

E ziua florilor: priviți-le cum nasc,
Între pământ și cer, din rădăcină -
Lumină și țărână, doar, din teasc
De viață, beau, ca să ne dea lumină –

E ziua florilor : luați seama lor, opriți
Măcelul – mai rabdați-le o clipă,
Și fiți măcar o clipă fericiți,
Când pilda lor, pe lume, se-nfiripă...

17 aprilie 2011

INFRACTORUL DUMNEZEU

De o zi începe, Hrist pătimitor,
Viata Ta de simplu, mare infractor,

Vinovat de toate câte se întâmplă,
Vinovat că lumea Ți se zbate-n tâmplă,

Vinovat de cruce, că tămăduiești
Fără nicio plată - vinovat că ești,

Vinovat că Fiul Domnului Ți spui,
Ca să iei asupra-Ți relele oricui,

Vinovat de pilde, și de rugăciuni,
Că-mpotriva legii faci mereu minuni,

Vinovat de-un bine, dat celui ce cere,
Sănătate, hrană, mila, înviere –

Vinovat chiar fără a avea de știre
De iertare fără margini, și iubire –

Vinovat ca încă, n-ai nici pat, nici casă,
Și că stai cu vameși, și cu slugi, la masă –

Vinovat că încă, dai învățătură
Împotriva celei ce împarte ură –

Demn atunci de lanțuri, chinuri, și bătaie,
Demn de sângerare-n putrezite paie,

Demn ca toată lumea, încă, să Țl spurce,
Și nedemn de toate - sugrumat pe cruce!

Astfel, frate dragă, de-ai să pătimești,
Din înalte foarte rațiuni lumești –

Astfel, fără vină, slab întru putere,
De cârpești o lume, care, totuși, piere –

Și recunoștință, chin primești, și moarte,
Dumnezeu, cu tine, încă, le împarte...

18 aprilie 2011
(*saptamana patimilor, ziua intai*)

DE ZIUA MEA

De ziua mea, etern Proscris,
Într-o Biserică pustie,
Acolo unde ești închis,
Ți-aduc pomelnic pe hârtie

O lume-ntreagă, de rescris...

Și deși poți, Tu nu vei scrie
Cu viața ei, decât, copist,
Ce însăși lumea vrea să fie,
Un Paradis atât de trist...

Și-atât de vid, departe Ție...

Cum este oare-o-Împărăție
Fără lumina ei din veac?
Și dacă e doar sărăcie,
E oare visu-i prea sărac,

Când Ți se-nchină, Doamne, Ție?

De ziua mea, o rugă-Ți fac:
Fă, Doamne, Lumii, Paradisul -
În care sufletele zac -
Precum, în cer, Îți este visul!

Și iartă-ne: suntem abisul
De carne. Ea ne e pe plac...

18 aprilie 2011

INFRACTORII DOMNULUI

Vizitez Hristosul drept la el, în casă –
Dar găesc în locu-i, mulți hristoși, în zeghe –
Câte n-au pe lume: medic, pat, și masă,
Chiar și-un Hrist, pe cruce, le-a rămas de veghe -

Dar n-au loc de muncă, nu au loc de muncă,
Greu pentru hristoșii zilei să nu fure,
Greu să mai asculte, măcar, o poruncă,
Cum de nu sunt Iude, doar lichele pure?

Nu au loc de muncă, inutili sunt lumii,
Buni să-ndure numai, oarbele balanțe,
Să se-aplice-ntocmai, drept pe nervii humii,
Prea dreptatea vieții: crucea de chitanțe -

Știu: sunt cruzi hristoșii, și vicleni, și poate
Știu să se descurce-n junglă, foarte bine ,
Cine, lor, de grijă, încă, să le poarte?
Fiecare luptă, pentru-ai săi, și sine...

Ei greșesc, și legea-i prinde, le aplică
Paragrafe juste, ziduri – ca pedeapsă –
Lumea-i izolează, pentru că-i e frică,
Mult prea scumpă este altfel de sinapsă –

Hrist, pe un perete, stă și El, și-ndură –
Stă și El, și iartă, stă și El, și știe
Că e grea iubirea, de nu-i doar din gură,
Și de nu-i plătită cu credință vie...

*(săptămâna patimilor,
ziua a doua)*

18-19 aprilie 2011

IARNA SALUTULUI

Merg în cimitirul lumii ce trăit-a -
Şade o bătrână, pe-un scăunel, în stradă –
Ce să-i dau, când este mult prea scumpă pita?
Doar un "bună ziua" - Domnul să o vadă –

"Sănătate, mamă!" – uite-aşa răspunde,
ea, bătrâna care ştie chiar pe sine,
Când o doare totul, şi nu-i leac niciunde,
Preţul sănătăţii, cât mai ai în tine –

"Sănătate, mamă!" – inima îi sună,
C-a primit o vorbă, de când tot aşteaptă,
Să îi spună lumea, măcar "ziua bună",
Când mai are până-n cimitir, o treaptă –

Merg în cimitirul lumii ce se plimbă
Azi, pe străzi, şi poate! Poate tot, să facă!
Doar un "bună ziua", i-a-ngheţat pe limbă -
Dis de primăvară, ca o promoroacă ...

19 aprilie 2011

IISUS ÎN TEMNIȚĂ

Azi au venit, mii, ucenici la Tine,
Cu cruci pioase, și cu slujbe grave,
Milioane de creștini au făcut bine
Și Ți-au cântat durerea, în octave –

Cu ritualuri și-n genunchi, cu șira
Spinării către Tine aplecată –
Tu-n temniță, și ei, strunindu-și lira,
Îți mai cereau odată, o diată –

Aveai, sau nu aveai, un braț de paie
Prea putrezind, pe jos, muiate-n sânge –
Ei, grași, frumoși, cu aurite straie,
Se străduiau, fără succes, a plânge –

O văicăreală surdă umplea cerul,
Să le mai dai, minuni, averi, cu carul –
Și Tu știai – Te aștepta doar fierul,
Și moartea, să îi bei, cu sânge, nectarul –

Se-ngrămădea o lume la ferestre
Să prindă mir și binecuvântare,
Pe când din trupu-Ți șiroiau, buiestre,
Arterele, în orizontul mare –

Se intonau și psalmi, și rugăciune,
Ardeau și lumânările cu foc,
Dar inimile rămâneau păgâne,
Într-un spectacol regizat ad-hoc -

Și mai era puțin – veneau călăii,
Și lumea se dădea pios deoparte,
Să Te contemple bunii, ca și răii!

... O Lume pentru care mergi la moarte...

20 aprilie 2011
(săptămâna patimilor,
Ziua n)

RUGĂCIUNE

Ci iată-mă, Doamne! Ștergându-mi, moș, mucii,
Și fără credință, la poalele crucii...
Îmi pare, aminte mi-aduc, că în șagă,
Luptam, pentru Tine, cu Lumea întreagă...
Posteam pentru Tine, cântam pentru Tine,
Trăiam pentru Tine, din bine, în bine...
Aveam pentru Tine, și lacrimi, anume,
Să-Ți spele călcâiul, să ierte o lume,
Aveam pentru Tine, un suflet curat,
Și cât de departe eram de păcat...

Și-acum, când atâta păcat mă apasă,
Când știu că am casă, și Tu, nu ai casă,
Când zilnic la masă cu regii, rămân,
Și Rege, eu însumi îmi sunt, și Stăpân –

Acum, când bătrân, vine ziua în care,
Eu am de mâncare, Tu nu ai mâncare,
Acum, când în mugetul vremii cel grav,
Doar mie-mi dau leacuri, și Tu - ești bolnav –

Când spuneți: "Hristos are tot. Ce-ngăimați?"
Răspund: "Dumnezeu e ÎNTREG doar în frați!"

Și unde-i ÎNTREGUL, întreb, mai deplin,
Decât - într-un suflet - și crez - de creștin?
Și tocmai acolo eu văd, în bucăți,
Creștini, cum se rup, într-o mie de părți!

Cum frate cu frate, se calcă-n picioare,
Cum lumea se-mparte în "are, și n-are" –
Cum crucea, ea însăși, e doar o poveste,
Nu inimă care ÎNVIE, ȘI ESTE!

Și-atunci - mi se pare - chiar crucea e falsă,
Credința? O joacă pe ritmuri de salsă –
Și-atunci, Dumnezeule Mare, Te rog,
Dă-mi iarăși credința-napoi, de milog...

Ci iată-mă, Doamne! Ștergându-mi, moș, mucii,

Și fără credință, la poalele crucii...

Și-atunci, Dumnezeule Mare, Te rog,
Dă-mi iarăși credința-napoi, de milog...

21 aprilie 2011

LUME CONDUSĂ DUPĂ BANI

Lume condusă după bani,
Mai ai tu viață, mai ai ani?

Mai spui că crezi în Dumnezeu,
Când doar câștigul îți e zeu?

Când ai un Dumnezeu Profit,
Ce-ți trebuie altul, răstignit?

Când ai salar, și n-ai cuvânt,
Vrei tot, nu Raiul pe pamant!

Lume condusă după tot
Ce-ți dă, nu dă la sărăntoc,

Lume condusă de bogați
Spre mai bogați, nu către frați –

Lume, ce pui pe minte preț,
Nu pe o inimă de fleț –

Lume, jucând cu vii, si fosti-
Același joc, Stăpâni, și proști –

Lume condusă de arginți,
Mai ai vreun Domn? Mai ai și sfinți?

Lume redusă la stomac
Și la plimbare, în ce veac

Vei da pe chiar sufletul tău
Măcar centimă dintr-un leu?

Lume de pofte, lume rece,
Lume de Regi de nota zece,

Lume de șmecheri, și noroc,
Lume de glorie, și de troc,

Lume ce crede doar în sine,
Mai e în tine loc de bine?

Lume condusă după bani,
Mai ai tu viață, mai ai ani?

Mai spui că crezi în Dumnezeu
Când doar profitul îți e zeu?

Când ai un Dumnezeu Profit,
Ce-ți trebuie altul, răstignit?

Când ai salar, și n-ai cuvânt,
Vrei tot, nu Raiul pe pamant!

ȘI DACĂ...

Și dacă orbii toți, cei care
Prin Tine, au văzut iar soare,

Și dacă ciungii, și ologii,
Și dacă slabii și milogii,

Și dacă cei flămânzi, și cei
Demonizați , sau corifei -

Și dacă morții înviați,
Copii, femei, bătrâni, bărbați –

Cu toții, dacă ar fi spus,
Murim noi toți, pentru Iisus,

În care ceruri Te-ai fi dus?

Dacă și primii ce-au primit,
Comoara Ta de osândit,

Când ai urcat pe cruce, mut,
Ei, toți, ca unul, au tăcut?...

N-a fost un om, să fi luptat,
Să fie-n Biblie consemnat,

Că s-a opus cu viața lui,
Să nu rămâi al nimănui?...

Câți după Tine, întru ființă,
N-au parte de recunoștință?

Câți tac, privind hipnotizați,
Bun făcători, crucificați?

Câți după Tine-n lumea, snoaba,
Aleg ca mentori pe Baraba?

Câți după Tine, stau și-așteaptă,
Să facă Răstignitul, dreaptă,

O lume-atâta de plăpândă,
Ce-o fac ei înșiși, o osândă?

Și dacă orbii toți, cei care
Prin tine, au văzut iar soare,

Și dacă ciungii, și ologii,
Și dacă slabii și milogii,

Și dacă cei flamanzi, și cei
Demonizați , sau corifei -

Și dacă morții înviați,
Copii, femei, bătrâni, bărbați –

Cu toții, dacă ar fi spus,
Murim noi toți, pentru Iisus,

În care ceruri Te-ai fi dus?

22 aprilie 2011

PRIMEȘTE, DOAMNE

...colosalele mele contribuții fățarnice la edificarea Raiului pe Pământ...

Primește, Doamne, zeama mea de varză,
Atâta cât mi-a mai rămas, în Rai,
Și-mparte-o la săraci, să nu se piarză
O-nghițitură, când Îți cer, și n-ai ...

De numai varză am de dat, împarte
Cu chibzuintă, dintr-a ei licoare,
Și celui prost, și celui plin de carte –
Pe amândoi, la fel, la fel, îi doare...

Poate ajunge varza-mi la vreo nuntă
De frați calici, sau ține, doar, de sete
La mese-mpărătești, și cât încântă
Și regi, și servi, cu sare, pe-ndelete!...

Primește, Doamne, zeama mea de varză
Și înmulțește-o, ca pe vin, să țină
O veșnicie, și să nu se piarză
Un dram, măcar, când Îți cerșim lumină!...

27 aprilie 2011

STRIGARE

Mă strigă ucenica cuvioasă,
Că varza ce-o aduc în templu, pute –
Că pentru sfinte nări, e puturoasă –
Că Raiul cere vinuri prea plăcute –

Că zeama mea de varză, n-are cine
S-o bea – și cerșetorii-au doctorate –
Deși-am gustat-o însumi, și-a fost bine,
Săracii vor, divine doar, bucate –

Și eu, olog, cu mintea, jumătate –
Și păcătos, cât iadul să mă arză –
Aș da mai mult, dar, uite, nu se poate
Să-mpart mai mult de puturoasa-mi varză –

Oricum, primiți, primiți și de la mine,
Și dați-o cui va mulțumi frumos,
Căci zeama mea de varză e un bine,
Celor ce n-au mâncare, doar Hristos...

28 aprilie 2011

MĂRGĂRITARUL, CA PROFIT

Eroi români, vă pun mărgăritar
De 1 Mai, în Rai, de Ziua Muncii...
De n-ați mai prins nici mici, și nici grătar,
Să vă miroase-a sărbătoare, pruncii –

Pe ce profit intrați mereu, postum,
Prin schije, prin șrapnele, și prin gloanțe,
Ca între noi, să ne-omorâm, acum,
În marea bolșeviadă de chitanțe?

De ce vă veți fi dus, la Răsărit,
Și-apoi, mânați de dânsul, spre Apus?
Când noi, din Tărtăria, aveam schit?
Și Binelui, tot Dumnezeu i-am spus?

De ce veți fi rămas așa, ascunși,
Prin vreo comună groapă solitară,
Un fel de preoți ce-au murit, neunși,
Pentru un singur templu, numit țară?

Eroi români, vă pun mărgăritar,
De 1 Mai, în Rai, de Ziua Muncii...
De n-ați mai prins copii, nepoți, măcar,
Mărgăritarul să vă fie pruncii!...

1-2 mai 2011

Addenda la OBAMA ȘI OSAMA

E loc de multe pe pământ,
De multe Babiloane, zob,
De multă lipsă de cuvânt,
Și terorism destul, pe glob –

E loc de dinte pentru dinți,
De teleshowuri cu vendete,
Se nasc din crime, mereu, "sfînți"
Ce pun o lume, la perete –

E loc de lideri, spânzurând,
De execuții comandate,
De stat pentru trăit, la rînd,
N-au unii Rai, alții – bucate –

E loc pe lume de bătut
Gloriosul pas de defilare,
Să fie-avutul, mai avut,
Să n-aibă ioc, cel care n-are –

Se bate toba, cântă-n veac
Trompete ample, că mai moare
Un vinovat, când alții fac
O crimă, zilnic, și mai mare –

E loc de lideri, spânzurând -
De execuții comandate -
De stat pentru trăit, la rînd -
N-au unii Rai, alții – bucate –

3 mai 2011

RELIGIE

Ce știi eu, Doamne, despre Tine?
Cum să Te rog, cum să Îți spun?
Atâta știu - că Tu faci bine.
Atâta știu – că Tu ești bun.

Ce vârstă ai? Ce bătrânețe?
Ai slăbiciuni? Sau ești imun?
Atâta știu – să-Ți dau binețe.
Atâta știu – că ești Cel bun.

Ce știi eu, Doamne, despre Tine?
Cum să Te rog, cum să Îți spun?
Atâta știu - că Tu faci bine.
Atâta știu – că Tu ești bun.

4 mai 2011

FERICIRILE DUPĂ IUDA

Îmi place să Îți dau binețe
Din bunătatea Ta, cea vie,
Într-o Biserică pustie,
Pustiu cum sunt, la bătrânețe...

Ieri, Ți-am lăsat un sac de haine,
Un preot bun, să le împartă,
La oameni care nu-s pe hartă,
Și parte n-au, de cărți, și taine...

Azi, două bonuri pentru masă,
Nu știu de voi avea putere,
Unor bătrâni, fără avere,
Să duc, să-mpartă, o frumoasă...

Ce fericit sunt, când nimicuri,
Se duc așa, din mână-n mână,
Unde nevoia e stăpână,
Și unde, Doamne, nici nu licuri...

Ce fericit sunt, când adie
Firimiturile de Rai,
Și-acolo unde așteptai -
Lânga cei buni, de-o veșnicie -

Firimituri din ce ne dai...

6 mai 2011

ADIO, BINE TE-AM GĂSIT

Maestrului Adrian Păunescu

Adio, bine te-am găsit,
Poet de-o vârstă cu pământul,
Credeai, pesemne, c-ai murit,
Dar ți-a ieșit, prin piept, cuvântul –

Adio, bine te-am găsit,
Credeai că te lăsăm în pace,
Dar nu e timp în infinit,
Să nu robești, la patru ace –

Adio, bine te-am găsit,
Mai sunt maternități în țară,
Mai sunt morminte de grijit,
Credeai că n-or să te mai doară?

Adio, bine te-am găsit,
Fă-ți norma-ntreagă de poeme,
Să achităm tot ce-am iubit,
Și tot ce vom iubi prin vreme –

Adio, bine te-am găsit,
Dator ești lumii, cu creatul!
De ce-s erori la scris/ trăit?
Tu ești, nu, lumea, Vinovatul!

Adio, bine te-am găsit,
Ai obosit? Ai vrea odihnă?
Nu-i drept, nici mort, să fii iubit,
Când viii n-au iubire-n tihnă –

Adio, bine te-am găsit,
Să trecem iarba în revistă!
Cortina asta de iubit,
Ce ne desparte, nu există...

6 mai 2011

CNP

CNP, sau Ce Ne Pasă,
Dacă alții nu au casă?
Sau le pasă lor, puțin,
De le-o dăm, răbdând senin?

CNP, sau Ce Ne Pasă,
Dacă alții nu au masă,
Sau le pasă lor, puțin,
De le-o dăm, răbdând senin?

CNP, sau Ce Ne Pasă,
Dacă alții au nevoi?
Sau le pasă lor, de noi,
Când necazul ne apasă?

CNP, Ce NePăsare,
Parcă n-am fi CNP,
Ce Ne Poate face, oare,
De același ADN?

6 mai 2011

DECORAT PRIN ORDIN DE ZI

De când, liber, zugrăvesc pe lume Raiul,
Azi, ce scumpă decorație-am primit eu:
Când mă miruie, i-aud la preot graiul:
“Să vă binecuvânteze Dumnezeu!”

De când zeama mea de varză umple gura
Unor Regi, și unor simpli nevoiași,
Preotul mi-a binecuvântat făptură,
Să mai fac pe lume, Rai, vreo câțiva pași...

Iau și duc, muncesc și duc, din mână-n mână,
Și din inimă, la inimi de români:
Duc din carne, și din suflet, Raiul, până
Unde ni l-au primenit și cei bătrâni –

De când, liber, zugrăvesc pe lume Raiul,
Azi, ce scumpă decorație-am primit eu:
Când mă miruie, i-aud la preot graiul:
“Să vă binecuvânteze Dumnezeu!”

7 mai 2011

DOINA

Frunzuliță, floare, inimi de români,
Am adus la preot trei sute de pâini,
Să se roage, bunul, la Cerescul Crai,
Pâinile să facă România – Rai !

Și de simte Domnul că sunt de prisos,
Că rămâne pentru băjenii, prinos,
Să li le împartă, pe ștergar, cu sare,
Fraților de pâine, păsări călătoare!

Frunzuliță, floare, inimi de români,
Hai să jucăm hora dragostei, pe pâini,
Să-nvârtim la hora zilelor de mâine,
Pe Pământ să facem Raiul – dintr-o pâine!

Și de vede Domnul Bun, că-i multă, prea,
Pâinea românească, cum e dragostea,
Mâna Lui s-o rupă-n cer, și s-o împartă
Și în Raiul de pe lumea cealaltă!

Frunzuliță, floare, inimi de români,
Am adus la preot trei sute de pâini,
Să se roage, bunul, la Cerescul Crai,
Pâinile să facă România – Rai !

8 mai 2011

IMN REGAL

Să trăiți mulți ani cu sănătate!
Rege peste Bine și Frumos!
Raiul și Români, Maiestate!
Maiestate-n veci, Iisus Hristos!

Rege peste noi, cu bunătate,
Și în cer, și-n lumea cea de jos!
Fii cu noi, și dincolo de moarte!
Maiestate bun, Iisus Hristos!

Cu înțelepciune și dreptate,
Pavază și armă de folos,
Mângâie-ne, Suflete Curate!
Maiestate drag, Iisus Hristos!

Poartă-ne spre cerurile toate,
Și cu Tine-n Iadul păcătos,
Fie-Ți voia, bună, Maiestate!
Maiestate drept, Iisus Hristos!

Mângâie și apără-Ți moșia,
Dăruiește-I slavă și prinos,
Binecuvântează România,
Maiestate Sfânt, Iisus Hristos!

Să trăiți mulți ani cu sănătate!
Rege peste Bine și Frumos!
Raiul și Români, Maiestate!
Maiestate-n veci, Iisus Hristos!

9 mai 2011

MAREA DEBARASARE

Ne tot debarasăm de toate:
De slujbe, fabrici, grădinițe,
De-nvățământ, de sănătate,
De pantaloni, și de fustițe –

Ne tot debarasăm de toate:
De fierul ăsta vechi de țară,
O vindem unde se mai poate –
Să mai trăim o primăvară –

Ne tot debarasăm de toate:
Tradiții, limbă, și onoare –
În travesti, vom merge, poate,
În străinătate, la culcare –

Ne tot debarasăm de toate:
De casă, curte, și morminte,
Și emigrăm cu viața-n spate,
Să mai cerșim, pe Glob, cuvinte –

Ne tot debarasăm de toate:
De orice mică datorie -
Ne declarăm, în parte, state,
Firimituri de Românie –

Ne tot debarasăm de toate:
Ne demolăm până și traiul,
Și înființăm, din ce se poate,
O nouă Românie: RAIUL.

9 mai 2011

PAROLE, PAROLE, PAROLE

Parole, parole, parole,
Ce filtre, ce razii, ce poate
Din oameni, să facă rigole,
Și temniță, din libertate?

Parole, la tot ce se cere,
Parole, la tot ce e viață,
Parole, răspuns la mistere,
Învață parole, învață –

Parole, parole, parole,
Sărmani securiști ai secundeii,
Mașina umană un rol e,
Dar dragostea noastră, pe unde-i?

Parole, nivele, eroare,
Parole, nivele, acces,
Ce faci, omenire, de n-are
Parola corectă, un vers?

Parole, parole, parole,
Corect, incorect, repetați,
Sistemul "divin", ce frivol e,
Refuză accesul prin tați –

Refuză accesul prin bine,
Refuză încrederea-n noi,
Parole, parole, rușine!
Numerici, cât suntem de goi!

Parole, parole, parole,
Sărmani securiști ai secundeii,
Mașina umană un rol e,
Dar dragostea noastră, pe unde-i?

9 mai 2011

TOT OCUPAT, TOT LA BIROU...

Maestrului Adrian Păunescu

Tot ocupat, tot la birou,
Tot în cenaclul veșniciei,
Trăgând în spate, biet erou
Visând, "Iubirea României" –

Tot ordonând unor soldați,
Cu mitraliere de chitare,
Tot mai puțini, tot mai lăsați
Orfani de frați, pe Lumea mare –

Tot frământând, în loc de pâini,
Făina versurilor goale,
S-ajungă tuturor, în mâini,
S-ajungă tuturor, în foale –

Tot vinovat, tot acuzat,
Tot condamnat la libertate,
Și la lumină, condamnat,
Și la o luptă, peste poate –

Un om, și el, iubind nebun,
Un om, și el, iubind în parte,
Ce e în om, mai drag, mai bun,
Raiul de-aici, și după moarte -

Un om și el, scriind nebun,
Un om, și el, citind în parte,
Ce e în om mai drag, mai bun,
Raiul de-aici, și după moarte -

Un om, și el, greșind nebun,
Un om, și el, greșind în parte,
Pentru românul drag și bun,
Să facă Raiul, fără moarte -

Om onorat de oameni buni,
Ce-nvață, încă, alfabetul,
Ce în iubirea lor de huni,

I-au dus, pe apex, diabetul –

Ce-o fi greșit în ce a spus?
Că n-au putut să corecteze,
Nici Răsărit, și nici Apus,
Prea ignoratele lui teze?

Tot ocupat, tot la birou,
Tot în cenaclul veșniciei,
Trăgând în spate, biet erou,
Visând , "Iubirea României" –

10 mai 2011

E CLIPA MAI SCUMPĂ, ACUȘ...

Pe lume, e ceața mai deasă,
E clipa mai scumpă, acuș -
Plantează, te rog, lângă casă,
Măcar un banal corcoduș –

E criză pe lume, cu toane,
Ce bine ți-ar prinde, o lună,
Să ai de mâncare moșmoane,
Să nu mai mănânci din țărână –

Nu costă nimic rădăcina,
Ia numai lăstarii și pune-i
Pe unde e deasă lumina,
Și limpede liniștea humei –

E criză, pe lume, cu toane,
Sădește-un banal corcoduș,
Să ai de mâncare moșmoane,
Când nu te mai sature cu bruș –

10 mai 2011

MAI SAPĂ, MOROMETE, O FÂNTÂNĂ

Mai sapă, Moromete, o fântână –
Ce dacă n-ai cu ce?... Cine te-ntreabă?...
Sapă-n țărâna ta română, cu o mână –
Că tot n-ai bani... și tot n-ai nicio treabă...

Mai sapă, Moromete, o fântână –
Mai ia-l de ajutor, pe Niculaie,
Poate mai e, prin sat, încă-o bătrână...
S-aveți să mai trăiți – când nu e ploaie –

Mai sapă, Moromete, o fântână –
E bună apa și pentru botez –
Și pentru adăpat pământul până
Se dă de sus, de e, sau nu e, crez...

Mai sapă, Moromete, o fântână –
Căci nu se știe cine o să treacă –
Poate chiar Dumnezeu, peste țărână...
Să nu-l lăsăm cu inima tot seacă...

10 mai 2011

RISIPĂ MARE DE VOPSELE...

Risipă mare de vopsele,
Și de manoperă umană,
Să faci un Rai de trei lulele,
Dar cu o inimă de mamă!

Se cheamă meșterii din cele
Mai mari împărății, se cheamă!
Să faci un Rai de trei lulele,
Dar cu o inimă de mamă!

Ce cifruri chiar, și ce zăbrele,
Și câtă instruire vană,
Să faci un Rai de trei lulele,
Dar cu o inimă de mamă!

Ce de risipă de bugete,
Ce de risipă de idei,
Să faci un Rai mai bun, poete,
Decât sunt florile de tei...

Risipă mare de vopsele,
Și de manoperă umană,
Să faci un Rai de trei lulele,
Dar cu o inimă de mamă!

10 mai 2011

ACORD ÎN GAMĂ MINORĂ

Mi-a dat Iisus bunăvoința rară,
De-a-mprumuta la un vecin o scară,
Și mulțumire pentru sporul zilei,
Să pun o pâine în cutia milei...

Mi-a dat Iisus puterea de-a mai scrie
O poezie, încă-o poezie,
Și să le-mpart la oameni, dintr-un Rai
Legat în vers, ca florile în mai...

Mi-a dat Iisus, prea Bunul nostru Rege,
Puteri de-a asculta, și a alege,
Din simfonia Lui Universală,
Înfiorări, petală cu petală...

10-11 mai 2011

ȘI IAR POEZIE

Și iar poezie, și iar, poezie,
Cuvintele astea de pâine de-ar fi,
Sau doar o scrisoare, sau doar o solie,
Spre mana căzută pe Glob, din țării...

Și iar poezie, și iar, poezie,
Cernută pe gânduri, pe mâini, ca o ploaie...
Cuvintele astea, de-ar fi sihăstrie,
O inimă mare, din cer, să îndoiaie...

Și iar poezie, și iar poezie,
Cuvintele astea de-ar fi ceva leacuri,
Toiag pentru mers clătinat prin pustie,
Să strige: Răbdare! Răbdare! prin veacuri...

Și iar poezie, și iar poezie,
Măcar se mai face ceva de pomană,
Rămâne o floare ce-a fost cândva vie,
Ca semnul de carte, pe răni, la icoană...

Și iar poezie, și iar poezie,
Se termină versul, se naște alt vers,
Și iar se compune, și iar se rescrie
Această sublimă Golgotă, în mers...

11 mai 2011

ROAGĂ-TE, ROAGĂ-TE, TINERE OM

Roagă-te, roagă-te, tinere om,
Să nu mai moară tineri de foame,
Să nu-i mai fure de lângă mame
Bomba nevrotică, dintr-un atom –

Roagă-te, roagă-te, tinere om,
Să nu ajungem toți, la credință,
Nu în putere, ci-n neputință –
Roagă-te – nu știm când trece-vom...

Roagă-te, roagă-te, tinere om,
Să facem bine cât se mai poate –
Inima ta e un bine ce bate –
Nu fii cu alte inimi, neom...

Roagă-te, roagă-te, tinere om,
Pentru cei tineri, ce vor să vină,
Și pentru cei ce s-au dus, să te țină,
Ca rădăcinile, fructul din pom...

Roagă-te, roagă-te, tinere om...

11 mai 2011

ŞASE PIXURI

Zi de salariu. Cumpăr vreo şase
Pixuri. Le duc la Biserică, toate.
Şi-l rog pe Domnul, să ne mai lase
Un Eminescu, sau Preda, poate ...

Să facă dâşii, peste abisul
Zilelor noastre, Raiul, cu scrisul –
Zadarnic, dacă, uitând povaţa,
Nu-l scriu românii, înşişi, cu viaţa -

Zi de salariu. Poate, din broaşte,
Doamne, luceferi, se vor mai naşte?
Poate din Iude, sterpe, ca mine,
Se mai trăieşte, şi scrie – bine?

Duceti, colegi, la Biserică, poate,
Pixuri de firmă, din străinătate –
Poate că Domnul, va să ne lase,
Un Eminescu, sau C. Tănase...

Zi de salariu. Zi prea tihnită.
Unii au Raiul – alţii n-au pită.
Zi de salariu. Zi lucrătoare.
Cât mă şi bucură – Cât mă şi doare...

*13 mai 2011
(zi de salariu)*

RUGĂCIUNEA UNUI TRANDAFIR

Mi-a înflorit un trandafir,
În curtea casei, picatură
De sânge, într-un vârf de fir
Robindu-și verdea lui măsură –

Într-o Biserică cu mir
L-am dus – căci viața este dură –
Cum să trăiască-un trandafir
Făra de dragoste, în bură?

Te mai și miri cum mai răsar
Din lut, din apă, și lumină,
Aceste flori, precum un far,
Semnalizând din rădăcină -

Și cred că locul și-a găsit,
Într-o Biserică, pe masă,
Silabisind în infinit:
"Revino, Doamne bun, acasă!"

17 mai 2011

MĂCAR SĂNĂTATE...

De n-om avea, Doamne, atât: sănătate,
Cu ce vom mai ține poeții în spate?
Căci dânșii, se știe, mănâncă enorm.
Produc doar risipă. Consumă. Și dorm.

De n-om avea, Doamne, măcar sănătate,
De unde atâtea, și-atâtea bucate,
Să facă ciolhane, din zori, până-n zori,
Cu versuri de lux, acești mari prădători?

De n-om avea, Doamne, din plin, sănătate,
Cu ce vom mai ține poeții-n palate?
În vieți de cinci stele, cu tot, cu copii,
Să-i ținem în Turnul de Vis: "Sans Souci"?

De-aceea, îți cerem, mereu, și mereu,
Măcar sănătate, prea bun Dumnezeu,
Să ținem în spate, atât cât se poate,
Aceste condeie, sătule de toate...

18 mai 2011

STUDIU DE OBRAZ

Atât s-a studiat Hristos – în țară –
Atât s-a tot tocit din Evanghelii –
Că toți locuitorii emigrară,
Și-au mai rămas catării îndoielii –

Azi am intrat în templu, bunăoară –
Și ce să vezi? Un om. În rest, pustie.
Am pus trei trandafiri pe policioară,
Și omul, un atlas, de geografie –

Mă și întreb de mai eram pe hartă –
Mă-ntreb de mai eram în Europa,
De nu cumva aveam și limba moartă,
Bocită în engleză chiar de popa?

Cu-așa infrastructură perimată,
Cu Regele, Hristos, ce imperfect e,
Cine să tragă țara asta toată,
Spre Raiul plăsmuirilor perfecte?

Și tocmai Europa noastră bună,
Văzând că suntem tobă de Hristos,
Că am plecat, ca să muncim, pe Lună,
Până la cel din urmă păcătos –

Chiar ea, care ne-a inundat cu marfă,
Și bani, să ne ia sângele, profit –
Tratează România ca pe-o boarfă,
Și-i dă un șut în dos, ca-mbătrânit...

Dar am rămas puțini. Doar eu, și omul.
Și alți câțiva, catări, care mai văd
Cât de perfect, rămâne doar pogromul,
Și cât de minunat, acest prăpăd –

Două paiate, dis de dimineată,
Într-o Biserică, tăcând pe românește -
Cu un Hristos, reanimat la viață,
Clipind, scârbit, din ochii lui de pește...

23 mai 2011

UN RÂS DE VIAȚĂ

*Maestrului Fănuș Neagu
(5 aprilie 1932 - 24 mai 2011)*

Nu a murit un drag nebun frumos!
Ci hohoti un înțelept, la schit:
Că am ajuns în Raiul lui Hristos -
Un drag nebun frumos, nu a murit -

Păi nu-i dreptate-n țară, cu prinos?
Nu-i Adevărul, bun și strălucit?
Și nu trăim noi, bine, cu folos,
Din viața lui de scrib, ce n-a murit?

Nu a murit un drag nebun frumos,
Nu îl bociți, căci plin de modestie,
El scie, vai!, atât de păcătos,
Un Rai pentru întreaga Românie -

Și nu e vina lui că nu citim,
Și nu e vina lui că mulți se-ncruntă,
Că-l credem îngropat în țintirim,
Când dânsul, viu, ne cheamă-n cer, la nuntă!

Ușor mai sunteți, dragii mei, de dus
De nas, că mor poeții, scriitorii –
Când ei sunt vii, și râd, ba la Apus,
Ba-n Răsărit, de hoții de istorii –

Ușor mai sunteți, dragii mei, de tras
Ba-n țeapă, ba pe roată, ba în funii,
Nici nu simțiți că morți, voi ați rămas
Sub cipul ideal al Semilunii -

Nu a murit un drag nebun frumos –
Cu viața lui ne ține încă-n viață,
Un înțelept, ce râde, cu Hristos,
Ce Iad fac fariseii, când ne-nvață!

24 mai 2011

TEJGHEAUA SFINŢILOR PETRU ŞI PAVEL

Te suflu ca pe-un fir de pădăie,
Din care fulguiesc monezi, bănuţi,
Mi-e inima bancnotă de hârtie,
Pe-un bancomat de câmp, cu maci mărunţi –

Şi la ghişeu lumii e o strungă
Prin care oi de conturi vin la muls,
Să strângem bani pentru o moarte lungă,
În care ne jucăm de-a v-aţi ascuns –

Te suflu iar, te număr pe petale,
Însă iubirea nu mai dă în floare,
Ci e o bursă doar, de inimi goale,
Strigându-şi vieţii, preţul de vânzare...

LA MORMÂNTUL LUI MIHAI EMINESCU

(Născut la 15 ianuarie 1850, Botoșani sau Ipotești – decedat la 15 iunie 1889, București)

Când mâna ta a încetat să scrie,
Afară s-au deschis ca flori de tei,
Cernându-și amirosul pe hârtie,
Iubirile de care suntem grei –

Când ți s-au spart oglinzile din minte,
Aceleași flori de tei, le-au adunat -
Și din mireasma lor, le-au dat cuvinte,
Ca să nuntim, cu stelele, curat –

Cuvintele ce ți-au ieșit din buze,
Când au încremenit în călimară –
Tot florile de tei, visând lehuze,
Ne-au nins copii, de dragoste stelară –

Când n-ai mai fost decât pământ și stele,
Și versurile-ți, toate, s-au uitat -
Din tei au nins atâtea flori cu ele,
Că iar, pe Eminescu, l-am aflat...

14 iunie 2011

MI-E DOR

Mi-e dor de bâlbâitul Nicolae,
Când îi ascult pe noii troglodiți,
Măcar bătrânul a făcut pârnaie,
Nu a furat cu diplome de sfinți -

Mi-e dor nespus de limba mea română,
Când îi ascult pe noii vizionari,
Ce nu mai dau, când mint frumos, din mână,
Ci iau, cu două mâini, din pensionari –

Mi-e dor de stadioanele pe care
Strigam într-o regie mai umană
Decât în prea șomere abatoare
De carne, săturată cu pomană –

Mi-e dor de pacea tinereții mele,
Când nu munceam în van, să-mi văd confrății
Contorizați, pe bani, de toate cele,
Și aruncați, din casa lor, în spații –

Mi-e dor de un partid ce e în toate –
Ce încă sunt, și vor mai fi, sub soare –
Căci ce e azi, ne ia și din bucate,
Să își mai umple-un rând de buzunare -

Mi-e dor de ce mi-era așa rușine
Sinistru că a fost, și odios –
Când țara este astăzi în ruine,
Le mulțumesc, la Comuniști, frumos!

Și mulțumesc frumos, Securității –
Că nu-i ușor, luptând între iubei,
Să ții în mână aurul dreptății,
Și să-l împarți la oameni, nu să-l iei!

Mi-e dor de voi, românii mei, tovarăși,
Nu Domni însingurați în pribegii,
De veți veni în țara noastră, iarăși,
N-am să vă dau decât tot poezii –

Mi-e dor de Tine, blândă Romanie,

Nici nu mai știi încotro te îndreți!
Salut voios de comuniști! Să-ti fie
Creștinii toți, măcar cât ei, de dreți!

17 iunie 2011

BUNĂTATE

Frumoasă e-o Biserică pustie!
Să mă închin ca ieri, și azi, spre mâine,
Să-i las a zecea parte dintr-o pâine,
Și plină de chibrituri, o cutie!

Nu mai văd Iude-n ea! O feerie!
Doar eu, între atâtea, sunt Întâiul!
Și, Doamne, s-ar cădea să-Ți spăl călcâiul!
Și-o fac, cu gura, pe Icoana-Ți vie!

Măcar atât să-Ți dau pe ospetie!
Și plină de păcat, o închinare –
Ce bună e cu mine Lumea mare,
Că-mi lasă o Biserică pustie!

O calc, către serviciu, în picioare...

20 iunie 2011

CE LUNG E, DOAMNE...

Ce lung e, Doamne, drumul către seară...
Să te înhami la carul de secunde,
Să mergi spre nicăieri, și spre niciunde,
Ducând în el deșarta ta povară...

Ce lung e, Doamne, drumul către mâine ...
În noapte, să ai umbra ta tovarăș,
Pământului, pe ziuă, să-i faci, iarăși,
Aceeși umbră, care cere pâine...

Ce lung e, Doamne, drumul către Tine...
În Universul care se-nvârtește,
Să urci spre Steaua Vieții, ca un pește,
Prin râul sângelui ce ți se zbate-n vine...

22 iunie 2011

MĂRUL

Rău e să trăiască cineva,
Doamne, din mărinimia mea –

Azi, de pildă, le-am adus la masă,
Doar un măr, căzut din pom, acasă –

Câte guri va sătura, o zi,
Mila mea cât mărul? Câți copii?

Câți bătrâni, și câți ai nimănui,
Din sămânța lui, vor fi sătui?

Rău e azi, că am avut de dus
Doar un măr, să-mparta, lui Iisus -

Însă mâine, nu știu, la soroc,
Cum să dau, din ce nu e deloc!

Poate se cuvin mai multe norme
Să mai fac, pe lumea cea de forme –

Dar poeții, ce să ia pe-un vers,
Decât propria cârjă pentru mers?

Doamne, dă-mi talant de împrumut,
Să mai iau din pom un măr căzut,

La Biserică să Îți aduc dobândă:
Coji din lăcomia mea flămândă !

22 iunie 2011

LA MULȚI ANI!

Mai faci, iubita mea colegă, niște ani.
În clasa-ai stat în fața mea, pe-același rând.
Dar nu-mi aduc aminte vârsta ta. Un gând
Îmi vine-n minte: Că am fost în Rai, puștani.

Cândva, nepoții noștri vor veni, curând.
Să ne-amintim cum ne priveam la ștrand, copii.
Cum ne răneam la ceaiuri care vor mai fi.
Să nu-i certăm de vor întârzia, visând.

Mai ai, iubita mea colegă, amintiri
Ce s-au uitat, o crezi, dar sunt în alții, vii?
Cu cât intinerim mai mult, cu-atât va fi
Mai mult de scris, în poezii de știri.

Acum se cade să –ți urez ceva: dar cum
Să îți aduc aminte cum a fost în Rai?
Acolo nu contează, veșnic, câți ani ai –
Să-ți fie bucuria de atunci, și-acum...

1 iulie 2011

CONTRIBUȚIE LA BUGET

Am dus, am dus, am dus, am dus,
Am dus din nou un kil de mere,
Și corcodușe, lui Iisus,
Să dea la semeni, mângâiere!

Căci nu mai sunt nici mere, sus,
Nici corcodușe, este vană
Întreaga lumea-a lui Iisus,
De-un kil de mere, de pomană!

Nu au bogații, corcoduși,
Nu au săracii, vreo putere,
La cine să mai lași, la uși?
Cui să mai dai – când toți vor mere?

Și duc, și duc, cât voi avea,
Și duc din nou, un kil de poame,
Să aibă mere țara mea,
Când se-mprumută iar, de foame...

4 iulie 2011

4 IULIE

E ziua unei țări prea mari, datoare,
Căci vrea mai mult – și cine nu vrea, oare?

Și-oricât ar fi de mare, și bogată –
Cui i-ar ajunge, oare, Lumea toată?

Cum să te mulțumești cu un mormânt?
Când Universul însuși, e prea strâmt?

Și fericirea, cum să o măsoari?
Când vor în Rai, atâția muritori?

Cum să le dai, din el, măcar un cânt?
Când orice om, vrea Raiul pe pământ?

În timp ce micilor maimuțe sărăcane,
Li se tot ia, din rația de banane –

O țară mare, e mereu datoare,
Căci vrea mai mult – și cine nu vrea, oare?

Vrea și puternic, și neputincios,
Și cel schimonosit, și cel frumos -

Vrea și deșteptul, vrea, mai mult, și prostul –
Și cine să mai dea, măsurii, rostul?

Nu este ea, o haină prea hidoasă?
O temniță menită numai ca să

Trăiască toți – nu numai cei ce pot
Să ia, când tot nu se ajunge, tot?

Și rostul zilei care astăzi vine
Nu e să facă tuturor bine,

Ci numai animalelor deștepte,
Spre Rai, să sape, informatic, trepte!

Și Raiul, bun sau rău, este aici –
O lume de giganți, și de pitici –

În care fiecare vrea să ia
Un Rai, din Paradisul altuia -

E ziua unei țări prea mari, datoare
Căci vrea mai mult – și cine nu vrea oare?

Și multul ăsta, falsul, crudul, fadul,
Nu-i Raiul pe pământ, ci însuși Iadul...

4 iulie 2011

ORACOL DUPĂ O JUMĂTATE DE VIAȚĂ

Pe lumea noastră n-or să fie
Războaie, crime, lipsuri, nu!
Vom fi chiar noi substanța vie
Ce o să schimbe tot, acu' !

Așa strigam în gând, în școală,
Și în oracole, scriam –
Umpleam un viitor, pe –o coală,
Ne ofeream, pe noi, balsam -

Și uite, a trecut o viață,
Războaie, chinuri, lipsuri, ne
Rămân - și alții le învață,
La un examen, la re - re

Pe mâini, n-a mai rămas cerneala
Ce bate azi, la tastatură –
Și a rămas doar opinteala
De a ne umple propria gură –

Și vin copiii ce nu mai strigă
"Războaie, crime, lipsuri, nu!"
Doar râd de profi, și de dirigă,
Cât încă nu îi iau, cu huuu!

Și ce scriam în gând, în școală,
Și în oracole scriam,
E pentru ei, o coală goală,
La care-am tras, în van, în ham –

Ce mâini curate, fără pete,
Avem acum, ca asasini –
Și ce murdari, pe mâini, și ghete,
Eram, când intuiam lumini!

6 iulie 2011

UNDE-O FI MUIUL⁽¹⁾ MAMII ?

În timp ce sufletul mi se lasă în voia vântului,
Ca o sperietoare batjocorită de ciori,
Marina închide ochii, întrebând:
Unde-o fi muiul(1) mării?
Maimuțoiul cu pantaloni mov și urechile verzi,
Degetarul de noapte al limbii -
Urechile cu timpane de brusture pândesc șoaptele
Distilate prin biberon,
Ochii aprobă dezarmarea rastelelor de clipe,
Mâinile pipăie visele, nasul miroase brânza zilei topite,
Adoarme și timpul cu popiața(2) în sus,
Mama este, ca de obicei, de altă părere,
Tata continuă să scrie pe întuneric
Ce se va întâmpla în ziua următoare,
Numai Marina,
Unde-o fi muiul mării,
Nu știe sigur...

Primăvara lui 1999

(1,2) – pe limba Marinei, la doi ani, “muiul” este “puiul”, un maimuțoi de pluș, iar “popiața” – “poponeața”.

LUMEA DE AUR

La sfințirea unui templu, la o mare sărbătoare,
Lumea a adus podoabe - ea, bătrână, slabă, oarbă,
Văduva Anastasia - și-a făcut cu greu cărare,
Și în curtea lui de aur, a adus un fir de iarbă –

Și-i era așa rușine, că și bruma ei de bine,
De pe-o pajiște vecină cu bordeiul ei, furase –
Să aducă - pentru boii, cei lăsați de fiecare
Lângă templu - mângâiere, pentru câte duc pe oase -

Pe frontonul de intrare în Biserică, tocmise
Împăratul, să îi scrie, al lui nume, un fruntaș -
Dar un Înger șterse toate cele-atât de scumpe zise,
Și-a cioplit: "Anastasia a plătit acest lăcaș!"

Și-au văzut, mirați, minunea, Împăratul, și curtenii,
Și-au cătat-o pe bătrâna mult prea bună, și prea oarbă –
Căci un Rai întreg, de aur, n-are prețul, prin milenii,
Cât o inimă, ce-n zdrențe, îi aduce-un fir de iarbă...

25 mai 2011

DESPRE JIANU LIVIU-FLORIAN

Născut la 19 aprilie 1961, în Craiova.

Elev al Școlii Trișcu din Craiova, și al liceului “Nicolae Bălcescu”.

A absolvit Facultatea de Electrotehnică din Craiova, secția Automatizări și Calculatoare, promoția 1986, media 9.99, poziția a 7-a pe țară.

Parașutist militar brevetat.

Membru al “Societății Scriitorilor Olteni”, din mai 2000.

Membru al cenaclului “Al. Macedonski” al Societății Scriitorilor Olteni și al cenaclului “Marin Sorescu” al Sindicatului Electroputere Craiova.

Volume publicate:

informatică

1. “Programarea orientată pe obiect în Turbo Vision” – Editura “Intarf”, Craiova, 1993, tipografia “Avrămeanca”.

2. “Programarea orientată pe obiect în Turbo Vision” – Editura Lotus, Craiova, 1994 (sponsor “CEROLA SRL”);

poezie

1. “Musca, păianjenul și paralelipipedul” – premiul I la Concursul Național de poezie “Al. Piru”, organizat de editura Vlad&Vlad, 1996, apărut la Editura Sitech, Craiova, 1998.

2. “Cheltuieli de suflet” – 1999, Editura Sitech, Craiova.

3. “Să-mpuști o pasăre care visează” – 2000, Editura Sitech, Craiova.

4. "Imnurile fățarniciei" – 2011, Editura ON-LINE Semănătorul;

5. "Alter Iuda" – 2011, Editura ON-LINE Semănătorul;

6. "Lumea de aur" – 2011, Editura ON-LINE Semănătorul;

proză

1. “Lumea are cele mai bune intenții!” – proză scurtă, Editura “Contrafort”, Craiova, 2008, 200 pagini;

Antologii:

1. “Tărâm de dragoste”, 1979, poezie, Antologie a Comitetului Județean al Partidului Comunist Român, Dolj;

2. “La început a fost Cuvântul...”, 2000, a “Societății Scriitorilor Olteni”, poezie, proză ;

3. “A patra antologie paradoxistă”, New Mexico University, SUA;

4. “Vara visurilor mele”, 2003, Antologia revistei “Amurg Sentimental”, București;

5. “Zugravul de cuvinte”, Antologia Cenaclului “Marin Sorescu”, al Sindicatului “Electroputere” Craiova, aprilie 2004;

6. “Fifth Paradoxist Anthology”, Râmnicu-Vâlcea, 2006;

7. „Medalionul literar – structură permanentă de cultură și educație”, de Marian Barbu (coordonator), Alex. Gheorghe, Florea Miu, Radu Scorojitu, vol. II, Editura “Ramuri”, 2006, pag. 321, 572 pagini;

8. „Dicționarul Biografic al Societății Scriitorilor Olteni”, Editura MJM, Craiova, 2003;

9. „Împreună duminiri pe cale”, volumul 2, Fundația „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, Craiova;

10. Antologia Concursului de creație literară: "Vara visurilor mele", ed. a VII-a, 2008, organizat de revista Amurg sentimental și cenaclul "Visătorii" al Liceului din Puiești, Vaslui.
11. "Golgota hârtiei", Antologia Cenaclului "Marin Sorescu", al Sindicatului "Electroputere" Craiova, 2009;
12. "Sixth International Anthology on Paradoxism", Edited by Florentin SMARANDACHE, Columbus, Ohio, U.S.A. The Educational Publisher, 2011;
13. Antologie de Poezie și Epigrame, "Romeo și Julieta la Mizil", Ediția a IV-a, 2010-2011, pag. 69;

Colaborări la

Radio-Oltenia Craiova (poezie, reportaj) ,
 Radio București (poezie),
 Radio-Vacanța Costinești (poezie, reportaj, epigrame) ,
 Radio Charlie,
 Radio-Sud,
 publicațiile "Licăriri" (a liceului "Nicolae Bălcescu - Carol I" din Craiova), "Înainte",
 "Cuvântul Libertății", "Ramuri", "Rațiunea", "Ediție specială", "Gazeta de Sud", "Femeia ortodoxă", "Family News", "Mozaic", "Contact", "Arca lui Noe", "Lamura", "MJM",
 "Glasul femeii ortodoxe", "Millenium" - Craiova;
 "Limba și literatura română", "Jungla Universitară", "Amurg sentimental", "Oglinda literară"
 – București; "Al cincilea anotimp", "Crișana plus de duminică", "Familia" – Oradea;
 "Monitorul", "Convorbiri literare" – Iași;
 "Paradoxism" – Universitatea New Mexico, SUA;
 "Gazeta de Sud-Est" – regional;
 "Cetatea culturală" – Cluj;
 "Almanah 2004 – Bucovina literară" – Suceava;
 "Orizont Lupenean" – Lupeni, Gorj;
 "Murmur" – revistă virtuală de gândire națională și ortodoxă;
 "Nordlitera" – revistă virtuală;
 "Pasager" - revistă virtuală;
 "Terra Nova" - Canada - revistă virtuală;
 "Prăvălia culturală" - revistă virtuală;
 "Clopotul" – revistă virtuală;
 "Altermedia" – revistă virtuală;
 "Agero" – revistă virtuală, Stuttgart, Germania;
 "Observatorul" – Toronto, Canada;
 "Noi, NU!" – revistă virtuală;
 "Candela de Montreal", Canada;
 "Destine literare", Canada;
 "Starpress" – Râmnicu-Vâlcea;
 "Ecol", Epoca", "Neamul românesc";
 "Glas comun", "Slova creștină";
 "Singur" – Târgoviște;
 "Caiete Silvine";
 "Rapsodia" – Sibiu; "Phoenix Mission" – Arizona, SUA;
 "Cuvântul Liber" – cotidian mureșean;
 "Mesagerul Olteniei" – Craiova;
 "Basarabia literară" – R. Moldova;
 "Constelații diamantine", "Literaria";

"Cetatea lui Bucur";
"Romania magnifica";
"Armonia";
"Armonii culturale";
"Omniscop";

Referințe critice:

Virgil Dumitrescu (1996), Alexandru Firescu (1996), Ștefan Tunsoiu (1996), Simona Lica (2000), Ștefan Marinescu (2001), Marian Barbu (2000-2011), Maria Prochipiuc(2006), Tudor Negoescu(2006), Doina Pologea (2006), Florentin Smarandache (2006), Melania Cuc(2007), George Filip(2007), Ștefan Vlăduțescu (2008-2010), Ștefan Doru Dăncuș(2009).

Premii în domeniile: tehnic, literar și artistic
(cronologic)

1. Premiul EDITURII MILITARE la OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, faza finală, IAȘI, 1977; Profesor emerit de limba și literatura română: Iordache Aurelia.

2. Premiul I la OLIMPIADA NAȚIONALĂ DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ, faza finală, ARAD, 1978; Profesor emerit de limba și literatura română: Iordache Aurelia.

3. Premiul III pentru poezie, al Taberei de creație Ciric, Iași, 1979; Președintele juriului: Opriș Tudor.

4. Locul III pe țară, în cadrul Festivalului "Cântarea României", Cluj, 1979, cu recitalul "În fața atomului", de Geo Bogza; Președintele juriului: Cojar Ion.

5. Protagonist al spectacolului de muzică, poezie și euritmie "Sunt suflet în sufletul neamului meu", al liceului Nicolae Bălcescu, regizat de Dl. Emil Boroghină, locul I pe țară, Festivalul "Cântarea României", Piatra-Neamț, 1979; Președintele juriului: Popovici Alecu.

6. Rolul principal (Vlad Tepeș) în piesa "A treia țeapă", de Marin Sorescu, cu care trupa de teatru a CASEI DE CULTURĂ A STUDENȚILOR din Craiova, regizor – Patrel Berceanu - obține la Craiova, în 1986, locul I pe țară, pe scena Naționalului din Craiova, în cadrul Festivalului "Cântarea României"; În juriu: Sorescu Marin, Popescu Dumitru Radu, Tudor Gheorghe, Homeag Leni-Pințea, Mazilu Gheorghe.

7. Locul IV pe țară, în cadrul Festivalului "Cântarea României", secțiunea recitare, Iași, 1985, cu poezia, creație personală, "GENEZA"; Președintele juriului: Caramitru Ion.

8. Premiul I la Sesiunea Națională a Cercurilor Științifice Studentești, Cluj, 1986, cu lucrarea "Conducerea cu sistemul de proces ECAROM 800 a 8 bucle de reglare independente"; Președintele juriului: conf. univ. dr. Ceangă Emil, Universitatea din Galați.

9. Premiul I la Concursul Național de poezie "Al. Piru", organizat de editura Vlad&Vlad, 1996; Motto: "Ce e tăcerea? De parcă ar avea dreptul la mai mult! (Merwin)"; În juriu: Gabriel Chifu, Patrel Berceanu, Marius Ghica, Mihai Duțescu, Constantin Barbu, Ilarie Hinoveanu, Virgil Dumitrescu, Dan-Ion Vlad, Octavian Lohon.

10. Premiul Special pentru Scenografie al juriului, în cadrul Festivalului Internațional de Teatru Francofon, ediția a III-a, Arad, 23-26 octombrie, 1995, pentru scenografia piesei "Cântăreața cheală" (în limba franceză), de Eugen Ionescu, cu formația de teatru a liceului CFR din Craiova. Regia: profesor dr. de limba franceză Tronea Maria și profesor lb. română-franceză Jianu Mihaela;

11. Membru al Societății Scriitorilor Olteni, mai 2000;

12. Laureat al concursului "Vara visurilor mele" – secțiunea proză - organizat de revista "Amurg Sentimental" din București și Cenaclul "Visătorii" al Liceului din Puiști Vaslui, 30 iulie 2002; Motto: "Ce este limba? Haină neagră ce căzu de pe zid/ Cu mânecele încercând să spună ceva. (Merwin)"; Președintele juriului: Machidon Ion.

13. Redactor și tehnoredactor al "Dicționarului Biografic al Societății Scriitorilor Olteni", editura MJM, Craiova, 2003;

14. Cercetări privind conducerea sistemelor tehnologice flexibile de fabricație pentru deformarea plastică la rece a pieselor pentru caroserie auto – Teză de doctorat – dr. ing. Marian Popescu, Universitatea Dunărea de Jos, Galați 2004 -> colaborator; Conducător doctorat: prof. univ. dr. Epureanu Alexandru.

15. Membru în colectivul de redacție al publicației on-line de gândire și atitudine ortodoxă – "Murmur", din septembrie 2004;

16. Premiul I la Concursul Național de Poezie religioasă "Daniil Sandu Tudor", Vatra Dornei, 20-23 iulie 2006. Motto: "...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut..." (Iisus Hristos). Premiul este un dar pe care îl fac, din toată avariția și fățarnicia mea, Domnului și Dumnezeuului nostru, Iisus Hristos. În juriu: Verona Dan, Ursu Liliana, Pillat Monica.

17. Premiul al II-lea la Concursul Național de Poezie "Dor de dor", Cluj-Napoca, mai 2007. Motto: "Veșnicia s-a născut la sat" (Lucian Blaga). În juriu: Țene Al-Florin, Toma Marin.

18. Premiul al III-lea, secțiunea proză scurtă, 2007, la prima ediție a Concursului Național de Poezie, Proză Scurtă și Pictură, cu tema IISUS, organizat de Trustul de Presă "Ambasador", în parteneriat cu Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Mureș și Asociația Artiștilor Plastici Mureș. Motto: "...Adevărat zic vouă, întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut..." (Iisus Hristos). Închin și ofer acest premiu Domnului și Dumnezeuului nostru, Iisus Hristos, cel miluit în timpul vieții pământestești cu premiile palmelor, sudalmelor, caznelor, temniței, lanțurilor, pătimirilor, și răstignirii pe cruce.

19. Premiul pentru literatură creștină, secțiunea proză, la Concursul Național de Poezie și Proză Scurtă "V. Voiculescu", ediția a XVIII-a, Buzău, 11 octombrie 2007, organizat de Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național a județului Buzău, în

colaborare cu Biblioteca județeană "V. Voiculescu", Centrul județean al Creației Populare, Primăria comunei Parșcov, Muzeul județean, Casa de Cultură a municipiului Buzău, Fundația pentru tineret Buzău, Asociația culturală "Renașterea buzoiană", Fundația academică "V. Voiculescu", Fundația "Irineu Mihălcescu". Motto: "Doamne, numai dragostea Ta aș fura..." ("Tâlhar", de Vasile Voiculescu). Președintele juriului: Popescu Florentin.

Închin acest premiu pentru pomenirea părintelui Cleopa Ilie, și a desăvârșitului creștin, medic, adesea fără de arginți, și minunat scriitor, Voiculescu Vasile.

20. Premiul I, secțiunea proză scurtă, la Festivalul Național de Umor „Ion Cănașoiu”, ediția a XV-a, 20-21 octombrie 2007, Organizat de Consiliul Județean Gorj, CJCPCT Gorj, Biblioteca județeană, Muzeul Gorjului, Liga culturală „Fiii Gorjului” și Consiliul local Runcu. În juriu: Ștefan Cazimir, Nicolae Dragoș, Cornel Udrea.

Motto: "...Și dăruieți zâmbetul vostru... Căci nimeni nu duce lipsă mai abitir de așa ceva, decât acela care nu a dăruit niciodată un zâmbet semenilor lui..."

Închin acest premiu pentru pomenirea părintelui Cleopa Ilie, a scriitorului Ion Cănașoiu, și a tatălui meu, Marian.

21. Premiul al II-lea, Concursul de Creație (secțiunea literatură umoristică, proză scurtă), Festivalul Național de Umor “Liviu Oros” Deva - ediția a VIII-a, 28-29 martie 2008. Președintele juriului: Cornel Udrea.

Motto: „...Și dăruieți zâmbetul vostru... Căci nimeni nu duce lipsă mai abitir de așa ceva, decât acela care nu a dăruit niciodată un zâmbet semenilor lui...”

Închin acest premiu Regelui Universului, Iisus Hristos, și soției mele, Mihaela.

22. Premiul Editurii “Junimea”, la Concursul Național “Ion Creangă” de creație literară – povești, organizat de Muzeul Literaturii Române, Iași, Uniunea Scriitorilor din România - filiala Iași, Primăria Iași, ediția a XV-a, Iași, 13 aprilie 2008.

Motto: “...Mă închin cu sănătate de la golătate, despoieții din urmă. De n-aveți ce mânca acolo, poftim la noi, să postim cu toții...” (Ion Creangă)

Închin acest premiu pentru pomenirea Bisericii Ortodoxe Române, a părintelui Cleopa Ilie, a scriitorului, fiu de țărani, Ion Creangă, a mamei mele, Adriana, și a familiei mele.

23. PREMIUL IV (MENȚIUNE SPECIALĂ) - “De ziua ta” - AL EDIȚIEI I A CONCURSULUI INTERNAȚIONAL DE POEZIE AL ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI “STARPRESS” www.valcea-turism.ro Organizat din inițiativa a două forțe scriitoricești, din MONTREAL - CANADA (poet - GEORGE FILIP) și RÂMNICU VALCEA - ROMANIA (editor - LIGYA DIACONESCU), de Revista Internațională STARPRESS (www.valcea-turism.ro), în Parteneriat cu RADIO ROMÂNIA INTERNAȚIONAL, în colaborare cu: Editura DESTINE MONTREAL (e-mail: poetgfilip@yahoo.ca) PUBLICAȚIA - REVISTA OBSERVATORUL - SUA & CANADA www.observatorul.com, CENACLUL OBSERVATORUL, COLECTIVUL TEATRULUI TUDOR MUȘATESCU DIN TORONTO, PUBLICAȚIA CANDELA - CANADA cu sprijinul REVISTEI IOSIF VULCAN DIN AUSTRALIA, www.revistaiosifvulcan.wordpress.com, www.ioanmiclau.wordpress.com, ROMANIAN GLOBAL NEWS (AGENȚIA DE PRESĂ A ROMÂNILOR DE PRETUTINDENI) și redacția RGN (www.rgnpress.ro), precum și a numeroase publicații naționale și internaționale din România și străinătate printre care amintim: www.monitor-cultural.com, poesis.weblog.ro, www.ro-muenchen.de, www.realitateadinitialia.com, ASOCIAȚIA INTERCULTURALĂ ARS LONGA e.V. – Nürnberg, www.poezii.biz, ta.wordpress.com, www.romaniaitalia.net, es.wordpress.com, www.aradon.ro, www.biserici.org,

zh.wordpress.com, eu.wordpress.com, groups.yahoo.com – cehia, technorati.com, www.revistamurmur.info, www.bocancul-literar.ro, www.sphere.com, www.GlasComun.info, Cenaclul Virtualia Iași, Publicația FLUX - Republica Moldova, etc. (Menționăm că Artefactele și Simbolistica de Premiere, de inspirație istorică din antichitatea greco-romana, sunt oferite de «AGORA ROMAGNA LATINA» - Canada, Societate pentru Istorie, Cultură și Latinitate, prin grija domnului Daniel Constantin Manolescu, promotor și tribun al sus-numitei societăți.). Președintele juriului: Filip George.
Închin acest premiu pentru pomenirea Fecioarei Maria, și a tuturor Sfinților.

24. Premiul al II-lea pentru eseu, la cea de-a VII-a ediție a Concursului de Creație literară "VARA VISURILOR MELE", București, iulie 2008. Președintele juriului: Machidon Ion.

Motto: "...luă iar în mână tidva cea scârboasă / și-înfipse dinții-într-însa, ca ogarul." (v. 77,78) "Infernul" (Dante Alighieri).

Închin acest premiu românilor care au fost, sunt, și vor veni, și Regelui lor, Iisus Hristos.

25. "Certificate of Appreciation – awarded to LIVIU JIANU in recognition of valuable contributions to the culture by the Math & Sciences Department of the University of New Mexico - Gallup Branch for 2008-2009; Dr. Florentin Smarandache Chair; 30/06/2009;"

Închin această diplomă în memoria profesorilor și eroilor neamului românesc, și a robului lor, Iisus Hristos.

26. ...cu recunoștință, în memoria membrilor și conducătorilor Partidului Comunist Român, și a oamenilor Securității Republicii Socialiste România, mulțumită cărora am avut o copilărie, o adolescență, și o tinerețe cum nu îmi pot inchipui altfel, Raiul pe Pământ.

"Tânărul lipsit de experiență în războiul duhovnicesc lasă pe fundul fiecărei lui fapte bune să se strecoare slava deșartă și părerea de sine. Dar soldatul încercat în acest cumplit război, în mijlocul vâltorii luptei contra patimilor aflându-se, nici o nădejde în sine nu-și pune, ori în faptele lui bune, ci mai vârtos sporește rugăciunea cu lacrimi, strigând întru ajutorul lui Dumnezeu. Avva Matoes zicea: "Cu cât omul stă mai aproape de Dumnezeu, cu atât se vede mai păcătos." El mai zicea: "Când eram tânăr, gândeam câteodată că am făcut vreun bine: acum că sunt bătrân, văd că nici măcar un bine nu am lucrat cu adevărat vreodată". Dar oare nu zis-a Însuși Domnul nostru: " Nimeni nu este bun decât numai Unul Dumnezeu " (Matei 19:17).Deci dacă bun nu este nimeni decât numai Unul Dumnezeu, izvorul a tot binele, atunci cum ar putea fi bună vreo faptă care nu vine chiar de la Dumnezeu? Și cum ar putea cineva care lucrează vreo faptă bună să și-o atribuie sieși, iar nu lui Dumnezeu? Și dacă așa stau lucrurile, atunci în ce se va putea lăuda vreodată omul cel muritor? În nimic, decât numai în Domnul și în bunătatea Lui!"

"Proloagele de la Ohrida" - de Sfântul Nicolae Velimirovici - Vol. I - pag. 530

Dumnezeu nu a făcut oamenii roboți. Oamenii au liber arbitru. Omul este conlucrător cu Dumnezeu pentru împlinirea binelui Dumnezeiesc.

Referințe critice

"Liviu Florin Jianu scrie o poezie subtilă, modernă, între tradiție și experiment în totul novator ; este un spirit contemplativ, tulburat de nostalgii și neliniști, de spaime ale timpului său, uneori chiar anxios, dar precizia expresiei este îngemănată mai întotdeauna cu instinctul inefabilului și al diafanului, astfel că influențele varii se omogenizează iar figurativul citadin sau exotic și fabulosul cotidian au "contrapuncte" naturiste și familiale ce dau, parcă, un aparent aer vechi de plângere biblică: după strămoși, după neuitatul părinte Marian, după locurile natale descoperite de mistere și legende, după setea de puritate a adolescenței unită cu oroarea de platitudinea vârstei mature...

Poezia sa are etnicitate, o anume celebrare a elementelor firii în viziune modernă, are "nopti ale risipitului", vădește ironii cu detașare și stil, "întâlniri în oglindă" ale unui pelerin în timp, are eros și cântec, puls și permanență, jocuri cuceritoare de-a râsul și de-a plânsul, spirit magic uneori, virtuți ale ironiei, dar și retrageri spre îndărătul cuvintelor, sarcasm ca terapeutică...

Modern prin excelență, personal și plin de neprevăzut, poetul ni se pare, totuși și înainte de toate, creatorul unei poezii de inefabilă nuanță intelectuală, dar și al unei memorialistici poetice semnată - Liviu Florian al Orlei."

Alexandru Firescu, despre volumul de debut, "Musca, păianjenul și paralelipipedul".

Liviu Jianu: Exerciții de proză cugetată

Ștefan Vlăduțescu

“Există fapte și oameni care în particular n-au nimic care să atragă ca inspirație epică. Totuși, un spirit ce lecturează cotidianul cu o privire scrutătoare, sub aparența de platitudine și în cuprinsul banalității, găsește semnificații desfătătoare. Acestea sunt coordonatele universului epic al cărții de proze scurte „Lumea are cele mai bune intenții!” (Craiova, Editura Contrafort, 2008) de Liviu Jianu.

Autor de volume de poezie și de informatică, concitadinul nostru Liviu Jianu debutează în ordinea epicului, arătându-se un bun narator. Cartea acoperă un interval tematic tridimensional și se dezvoltă în trei tonalități distincte. Se individualizează mai întâi un stil al reflecției ce urcă de la concret la general, fabulos și umoristic. Este vorba de o meditație ce se investește într-un registru grav, insinuant liric și cu o marcată deschidere spre simbol. Se înscriu pe această dimensiune schițe precum „Buzunarele”, „Gradație de merit”, „Educatorea” și „Dicționar de război”. Pecetea acestora este, dincolo de stil, centrarea pe evenimente și împrejurări de mare semnificație existențială. Faptele se impun împotriva povestirii. Acest lucru ne dă senzația că avem de a face cu narațiuni fără epic, mizând probabilistic pe o bine controlată transparență a fisiunii simbolurilor. Între acestea, „Buzunarele” și „Gradație de merit” sunt antologice și, parcă, de nerepovestit.

Pe o a doua dimensiune întâlnim un stil jurnalistic anticafon și plin de vervă, un stil al reținerii unor vieți aflate în plină viteză, unul al oralității accelerate, al vorbirii naturale atrasă în proză de exigențele prinderii în literar a ceea ce este domestic și cotidian. Aici se încadrează schițe precum „Sfântul Mitică Le Grand”, „Ceaiul rusesc”, „Mătura” sau „Moneda de 10 cenți”. În această zonă, Liviu Jianu face proba resurselor sale lingvistice și capacității de a fixa idei și trăiri în armătura unui dialog polifonic. Izbutește să configureze biografii și să înrămeze limbajual portrete. Reușește să concretizeze o elegantă dinamică a narațiunii, să scoată în evidență autenticitatea reacțiilor comportamentale și să le păstreze acestora o nuanță de fidelitate a transcrierii.

Un al treilea stil ce aduce cu el și un registru specific este acela de autoinvestigare religios-teologică. Pe această zonă se configurează chipuri și oameni strălucitori așezați în locuri unde se întâmplă lucruri de rezonanță esențială. Scena este învăluită în cuvinte

evocatoare și purtătoare de conotații de plecăciune și smerenie. Acum prozatorul dovedește o remarcabilă capacitate de a păstra sfiala adresării și ispitirea rugăciunii în limitele literaturității. Intervenții narative, precum „Vânduți pe doi Hristoși”, „Rugăciune”, „Preotul de familie” sau „O ursitoare a Sfântului Scaun” ilustrează potențialitatea de a face din smerenie și modestie o experiență estetică.

Cele trei stiluri nu se află în competiție. Ele sunt complementare, instanța epică reușind să nu le amestece și a produce buimăcire. Un stil de exclusivitate se profilează în fiecare povestire. Ele sunt, de asemenea, echivalente valoric și fac ca volumul să fie pe fiecare zonă tematico-stilistică unitar.

Propensiunea și înzestrarea prozatorului sunt spre literatura de comportament cu inflexiuni simbolice. Proza prinde agreabil mișcarea sentimentelor, observă bine trăirile complexe și notează pertinent situațiile existențiale. În plus, izbutește să țină în concordanță desfășurarea evenimentelor și „filmarea” lor narativă. Momentele statice sunt investite cu semnificații reflexive, precum niște pauze pentru intervenția gândirii. Conflictele, intrigile sunt rare, căci mișcarea este supravegheată de sus și de departe. Prozatorul este un bun constructor de imagini în mișcare. Sigur, curgând pe trei brațe, volumul nu are coerență și coeziune decât la nivelul instanței narative, dar lectura nu este afectată de fragmentarism. Se observă o lipsă de aparență pentru descriere și discursivitate în favoarea unei plăceri elegante a povestirii ce caută, dincolo de aparențe, sensuri și semnificații profunde ale existenței.

Cu lumea interioară a povestirilor sale, Liviu Jianu are delicate și generoase intenții bune, iar lumea la rândul ei are cu ea însăși o înțelegere de nezdruccinat. Am spune că aceasta este proza lumii celor mai bune, confirmate și realizate intenții. Vedem în acest volum o probă de teme și de stiluri. Marele efort de-abia începe pentru a alege să fii ceea ce talentul îți permite și a scrie coeziv, unitar și coerent pe spații mari.”

„Scriitor contemporan de-o efervescentă creatoare reală, ține în echilibru perfect latura visului în care poemul sau proza se suprapun, se pliază simetric și cu un soi de liturgic respect, peste latura științifică, tehnică, - care ar părea la o primă privire că ține de lumea „seacă”, în care trăim, de timpul prin care hălăduim înfrățiți de bunăvoie și irevocabil cu cipul electronic. Jianu Liviu-Florian demonstrează prin ceea ce face că, în pofida unor falși profeți, Poezia va rezista, va Exista pentru că ne-a fost dată de Dumnezeu, ca antidot la frică, uitare, prostie, nimicnicie...”

Melania Cuc

Redacția revistei Agero, Stuttgart

Liviu-Florian Jianu: Imnuri împotriva duplicității

Ștefan Vlăduțescu

„Prin „Imnurile fătârniceii” (Craiova, Editura Contrafort, 2010), Liviu-Florian Jianu probează o vocație poetică aparte, manifestată ca interiorizare a lumii pe coordonatele unui lirism meditativ. Temele sale predilecte sunt orientate pe două direcții: evenimente ale vieții cotidiene (moartea tatălui, un Mos Crăciun pentru fiica sa Marina, „8 martie”, aniversări și anotimpuri) sau evenimente gnoseologice, existenziale ori moral-religioase (răspunsul și întrebarea, darul, moartea unui poet, timpul și sufletul, singurătatea, drumul). Tensiunea lirică se concretizează în tablouri de idei și sentimente, de trăiri, neliniști și interogații. Spiritul creator figurează existența poetică precum o cătărare oximoronică: „În fiecare zi, un pas etern/ M-apropie, mă duce spre infern./(...)/Urcăm, urcăm spre hăuri, pofitori/Visându-ne o clipă, dezertori” („Cătărătorii”). Escaladarea are loc în tăcere, se

derulează în sfertare și sub amenințarea unui bolovan, precum cel al lui Sisif: „Azi vine o tăcere ce n-o vom tine minte/E mai de pret o pâine decât niste cuvinte./Împingem bolovanul, ca Sisif, spre zone noi/Va fi să ne strivească de va veni-napoi” („Azi vine o tăcere”). Viata omului stă sub semnul pericolului. Nu riscul bolovanului, al primejdiei fizice este cel ce reprezintă cea mai mare amenințare. Marea încercare o constituie fătărnicia. Ea mimează credința, bunătatea, onestitatea și curajul. Demersul cathartic de curățare prin evocarea ipocriziei se fundamentează pe o conștiință a vinovăției. Luciditatea celui care își asumă fătărnicia în numele tuturor este de domeniul evidentei. Spiritul este apăsător de duplicitate. Cu toate acestea nu vrea să se elibereze de ea decât în urma unui efort de a-i elibera și pe congeneri. El își dorește să rămână între semeni și să se izbăvească odată cu ei. Lumea nu poate deveni mai bună printr-o singură persoană, ci prin diseminarea bunătății. Rostul fiecăruia este să dăruiască, să se ofere, să se arate disponibil: „De nu dai de la tine-un bun/Nu poți fi bun./Si bunătate de-i avea,/Si nu vei da mereu din ea,/Te vei usca” („Rost”). Darul din dar este regula oricărei civilizații coerente și coezive, a unei lumi bazată pe valori: „Am dat un dar unei femei bătrâne,/Care cânta în strană de demult./(...) /Si parcă în viața ei nu a primit/Un dar mai scump” („Darul”). Marele dar, cel mai puțin costisitor și cel mai valoros, este însă vorba bună, cuvântul blând, mângâietor, blajin, așezat. El este la îndemâna tuturor și delimitează calea împăcării cu lumea și cu sine: „De n-ai nimic de dat, în rai,/Nimic, sub soare, și sub lună,/Un singur lucru să mai dai:/O vorbă bună!/De totul e desert și van/E și gunoi, e și cunună,/Mai e pe lume un alean:/O vorbă bună” („O vorbă bună”). O altă valoare pe care se sprijină trăirea lirică o găsim în recunoscintă, recunoscinta față de mamă, față de părinți: „În livada cu meri, ceruite-n tăceri,/poame roșii, duceau dorul ierbii în ramuri,/odihnea sub un nuc umbra zilei de ieri,/chipul mamei săpa o icoană în geamuri./(...) Ca un fulg de dorinți îi visam pe părinți.” („Floare de recunoscintă”, „În livada cu meri”).

Axa acestui univers o reprezintă tatăl: „Când a murit tata/A fost o zi ca oricare alta./Dar soarele a apus dimineata” („30 martie 1987”); „Îmi caut tatăl meu de grâu printre cuvinte,/Si tatăl ară prin poeme, aplecat” („Pâinea cea de fiecare poezie”). Un eu liric nostalgic și preocupat de destinul lumii inscripționează poeziile cu un îndârjit mod de a lucra asupra sa. În timp ce scrie, poetul se modelează pe sine. Faptul că poeziile sunt în cea mai mare parte datate denotă un acut sentiment al timpului. Fiecare apare ca o inscripție, ca un semn, ca o bornă pentru o emoție, pentru o trăire, pentru o suferință. Parcă s-ar dori ca în fiecare vers să se depoziteze un element dintr-o retrospectivă existentială. Eul liric trăiește prin poezie o a doua viață: una de eliberare de fătărnicie, de duplicitate și de ipocrizie. Este vorba de o viață de valori. Este vorba de un spirit liric ce pe cont propriu ispășește păcatele sale și păcatele lumii în speranța că și el și lumea vor deveni mai buni, mai sinceri, mai blânzi.

Prin faptul că se face pe sine mai bun și mai cinstit, omul rezolvă prima și cea mai importantă problemă pe care lumea o are cu el. Prin a lucra asupra sa în domeniul valorilor dezirabile, eul liric elimină marea aporie a alterității: aceea conform căreia fiecare dintre noi crede că cel mai ușor este să se schimbe altul, celălalt, alteritatea, iar nu să se schimbe el. Lirica aceasta este una a unui spirit ce se îngrijeste mai întâi de schimbarea de sine în bine ca prim pas pe un drum al valorilor ce, odată deschis, ar putea fi urmat și de alții. Este de ajuns că un om se face pe sine mai bun pentru ca lumea să aibă o speranță întemeiată. A te face pe tine mai bun este o algebră pe care Liviu-Florian Jianu o întemeiază ca pe un mod de a merge mai departe. Calea acestei ecuații rezolvate se profilează a fi valorile morale, estetice, existenciales. În poezia „Algebra unui elev al viitorului” se configurează o viziune a binelui: „Crestea, atâta știință, în fiecare zi-/Firesc, creștea pe lume sământa unui bine/Din care vor bea sânge alți oameni, alți copii-/Si toate câte-or crește, se vor scădea din mine...”. Asumarea acestei căi nu este un sacrificiu, ci acceptarea singurătății ca premisă a unui bine comun în

perspectiva unui viitor mai confortabil și fericit pentru urmași: „Cu fiecare zi, te-ngrop în mine,/Tu, îndepărtata mea singurătate,/Si ocolindu-te, la amândoi fac bine,/Târziu când toate fi-vor judecate” („Cântec de ziua noastră”).

În cadrul acestei lumi ce se întoarce spre sine, căutând valori, se delimitează câteva modalități de adresare și de răspuns. Materia lirică este modulată în tonuri elegiace: litanie, spovedanie, rugăciune și cântec de leagăn.

Volumul conturează o viziune elegiacă unei lumi a onestității, a onoarei, a cuvântului dat. „Imnurile fătărniceii” este cartea unui poet reflexiv, acaparată de sansa valorii în lumea de azi și chinuit de îndoiala că exemplul de cinste poate fi cel mai bun argument. Experiența lirică face vizibil un fond de calități umane și o sumă de trăiri în legătură cu acestea. Miscarea poetică o reprezintă, sintetic, luarea de cuvânt a unui om care cu bună-credință trăiește pe cont propriu destinul duplicitar al lumii. ”

“Sincere felicitări pentru aceste versuri scrise cu talent ,suflet,sinceritate și dragoste față de DOMNUL ,față de oameni,de semeni.” PETRE GIGEA-GORUN

(Primar al Craiovei, Ministru de Finanțe al României, Ambasador al României la Paris, despre versurile din volumul de poezie ALTER IUDA)

CUPRINS

LUMEA DE AUR.....	2
DOAR ADEVĂRURI.....	3
TRĂIASCĂ MULT IUBIȚII ȘI STIMAȚII NOȘTRI CONDUCĂTORI!	4
RUGĂCIUNEA OMENIRII	6
IARNA PE AUTOSTRADĂ.....	7
CREDINȚĂ.....	9
CONTEMPORAN CU TINE.....	11
RUGĂCIUNE LUI VALERIU GAFENCU ȘI MIRCEA VULCĂNESCU	12
O FAPTĂ BUNĂ.....	13
PENEȘ FAZANUL.....	14
JOC NEBUN	16
NEMURITOARE	17
RUGĂCIUNE.....	18
APEL PENTRU RAI	19
RAI – PRIMA ZI	21
MĂCAR ATÂT	22
DOAMNE, DACĂ MI-EȘTI PRIETEN.....	23
IUBITO, DACĂ N-AȘ FI FOST INCONȘTIENT.....	24
PREA MULTE ȚI-AM CERUT.....	25
SCRISOARE CELOR MURIBUNZI.....	26
DARUL ȚĂRÂNCII.....	27
MĂRTURISIRE	28
PĂCAT	29
OFRANDĂ.....	30
DRAGUL MEU COLEG ȘI FRATE.....	31
TAINA CUVÂNTULUI	32
MĂRȚIȘOR.....	33
POVESTEA RAIULUI.....	34
PSALM PENTRU CODUL MUNCII	36
8 MARTIE.....	38
STEAUA SCRITORULUI SIBIAN, ION CRIȘAN.....	39
MĂRTURISIRE	40
NU SUNT ROBOȚI.....	41
ICOANA.....	42
RUGĂCIUNE.....	43
PRIVEȘTE, APRILIE.....	44
CALEA FERICIRII	45
UIT DES.....	46
TRANSFIGURARE.....	47
ÎN SCURTA-MI RUGĂCIUNE.....	48
VINE PAȘTELE.....	49
NEA MĂRINE, NEA MĂRINE	50
IERTARE	51
VERDICT.....	52
SIMȚI?	53
ZIUA FLORILOR.....	54
INFRACTORUL DUMNEZEU	55

DE ZIUA MEA.....	57
INFRACTORII DOMNULUI	58
IARNA SALUTULUI.....	59
IISUS ÎN TEMNIȚĂ.....	60
RUGĂCIUNE.....	61
LUME CONDUSĂ DUPĂ BANI	63
ȘI DACĂ... ..	65
PRIMEȘTE, DOAMNE	67
STRIGARE.....	68
MĂRGĂRITARUL, CA PROFIT	69
Addenda la OBAMA ȘI OSAMA	70
RELIGIE.....	71
FERICIRILE DUPĂ IUDA.....	72
ADIO, BINE TE-AM GĂSIT.....	73
CNP	74
DECORAT PRIN ORDIN DE ZI.....	75
DOINA	76
IMN REGAL	77
MAREA DEBARASARE	78
PAROLE, PAROLE, PAROLE.....	79
TOT OCUPAT, TOT LA BIROU... ..	80
E CLIPA MAI SCUMPĂ, ACUȘ.....	82
MAI ȘAPĂ, MOROMETE, O FÂNTÂNĂ	83
RISIPĂ MARE DE VOPSELE... ..	84
ACORD ÎN GAMĂ MINORĂ.....	85
ȘI IAR POEZIE	86
ROAGĂ-TE, ROAGĂ-TE, TINERE OM	87
ȘASE PIXURI	88
RUGĂCIUNEA UNUI TRANDAFIR	89
MĂCAR SĂNĂTATE.....	90
STUDIU DE OBRAZ	91
UN RÂS DE VIAȚĂ	92
TEJGHEAUA SFINȚILOR PETRU ȘI PAVEL.....	93
LA MORMÂNTUL LUI MIHAI EMINESCU	94
MI-E DOR	95
BUNĂTATE.....	97
CE LUNG E, DOAMNE.....	98
MĂRUL.....	99
LA MULȚI ANI!	100
CONTRIBUȚIE LA BUGET	101
4 IULIE.....	102
ORACOL DUPĂ O JUMĂTATE DE VIAȚĂ	104
UNDE-O FI MUIUL ⁽¹⁾ MAMII ?	105
LUMEA DE AUR.....	106
DESPRE JIANU LIVIU-FLORIAN.....	107